

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

61. årgang

5. november 2018

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2018/C 399/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2018/C 399/02 Sag C-57/16 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 4. september 2018 — ClientEarth mod Europa-Kommissionen (Appel — aktindsigt i dokumenter fra EU-institutionerne — forordning (EF) nr. 1049/2001 — forordning (EF) nr. 1367/2006 — konsekvensanalyserapport, udkast til konsekvensanalyserapport og udtalelse fra udvalget for konsekvensanalyse — lovgivningsinitiativer på miljøområdet — afslag på aktindsigt — udlevering af dokumenter, hvori der er begæret aktindsigt under sagens behandling — vedvarende søgsmålsinteresse — undtagelse vedrørende beskyttelsen af en EU-institutions igangværende beslutningsproces — generel formodning) 2

2018/C 399/03 Sag C-430/16 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 6. september 2018 — Bank Mellat mod Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (Appel — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) — bekæmpelse af nuklear spredning — restriktive foranstaltninger over for Den Islamiske Republik Iran — sektorspecifikke foranstaltninger — restriktioner på overførsler af pengemidler, der involverer iranske finansieringsinstitutter — skærpelse af restriktioner — omtvistet ordning, som følger af bestemmelserne i afgørelse 2012/635/FUSP og forordning (EU) nr. 1263/2012 — gennemførelse af den fælles omfattende handlingsplan vedrørende det iranske atomspørgsmål — ophævelse af alle Den Europæiske Unions atomrelaterede restriktive foranstaltninger — ophævelse af den omtvistede ordning under sagen for Den Europæiske Unions Ret — betydning for søgsmålsinteressen for Retten — manglende fortsat søgsmålsinteresse) 3

2018/C 399/04	Sag C-488/16 P: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 6. september 2018 — Bundesverband Souvenir — Geschenke — Ehrenpreise eV mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Freistaat Bayern (Appel — EU-varemærker — ugyldighedssag — ordmærket NEUSCHWANSTEIN — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 7, stk. 1, litra b) og c) — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — geografisk oprindelsesbetegnelse — fornødent særpræg — artikel 52, stk. 1, litra b) — ond tro)	4
2018/C 399/05	Sag C-527/16: Domstolens dom (Første Afdeling) af 6. september 2018 — Salzburger Gebietskrankenkasse, Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig) (»Præjudiciel forelæggelse — social sikring — forordning (EU) nr. 987/2009 — artikel 5 og artikel 19, stk. 2 — arbejdstagere udsendt til en anden medlemsstat end den, hvor arbejdsgiveren normalt udøver sin virksomhed — oprindelsesmedlemsstatens udstedelse af A1-attester, efter at værtsmedlemsstaten har fastslået, at arbejdstagerne er omfattet af dens sociale sikringsordning — Den Administrative Kommissions udtalelse — uretmæssig udstedelse af A1-attester — konstatering — disse attesters bindende karakter og tilbagevirkende kraft — forordning (EF) nr. 883/2004 — lovgivning, der finder anvendelse — artikel 12, stk. 1 — begrebet person, der »udsendes for at afløse en anden person«)	4
2018/C 399/06	Sag C-4/17 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 6. september 2018 — Den Tjekkiske Republik mod Europa-Kommissionen (Appel — Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) — udgifter, som er berettigede til EU-finansiering — udgifter, som Den Tjekkiske Republik har afholdt — forordning (EF) nr. 479/2008 — artikel 11, stk. 3 — begrebet »omstrukturering af vindyrkningsarealer«)	6
2018/C 399/07	Sag C-17/17: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 6. september 2018 — Grenville Hampshire mod The Board of the Pension Protection Fund (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens — direktiv 2008/94/EF — artikel 8 — supplerende forsikringsordninger — beskyttelse af retten til ydelser i forbindelse med alderdom — det sikrede minimum af beskyttelse)	6
2018/C 399/08	Sag C-21/17: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 6. september 2018 — Catlin Europe SE mod O.K. Trans Praha spol. s r. o. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší soud České republiky — Den Tjekkiske Republik) (Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde på det civil- og handelsretlige område — europæisk betalingspåkravsprocedure — forordning (EF) nr. 1896/2006 — udstedelse af et betalingspåkrav sammen med anmodningen om et betalingspåkrav — manglende oversættelse af betalingspåkravet — europæisk betalingspåkrav, der erklæres eksigibelt — anmodning om prøvelse efter indsigelsesfristens udløb — forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter — forordning (EF) nr. 1393/2007 — anvendelse heraf — artikel 8 og bilag II — underretning af adressaten om dennes ret til at nægte at modtage et ikke-oversat indledende processkrift — manglende vedlæggelse af standardformular — følger)	7
2018/C 399/09	Sag C-80/17: Domstolens dom (Store Afdeling) af 4. september 2018 — Fundo de Garantia Automóvil mod Alina Antónia Destapado Pão Mole Juliana og Cristiana Micaela Caetano Juliana (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal de Justiça — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse — lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer — direktiv 72/166/EØF — artikel 3, stk. 1 — andet direktiv 84/5/EØF — artikel 1, stk. 4 — forpligtelse til at indgå en forsikringsaftale — køretøj parkeret på privat grund — erstatningsorganets ret til regres over for ejeren af det ikke-forsikrede køretøj)	8
2018/C 399/10	Sag C-244/17: Domstolens dom (Store Afdeling) af 4. september 2018 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union (Annulationsøgsmål — afgørelse (EU) 2017/477 — den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i det samarbejdsråd, der er oprettet i henhold til den udvidede partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Kasakhstan på den anden side, for så vidt angår tilrettelæggelsen af arbejdet i samarbejdsrådet, samarbejdsudvalget, specialiserede underudvalg og andre organer — artikel 218, stk. 9, TEUF — afgørelse om fastlæggelse af, hvilke holdninger der skal indtages på Unionens vegne i et organ nedsat ved en international aftale — aftale, hvoraf visse bestemmelser kan være tilknyttet den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) — afstemningsregel)	9

2018/C 399/11	Sag C-346/17 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 6. september 2018 — Christoph Klein mod Europa-Kommissionen og Forbundsrepublikken Tyskland (Appel — artikel 340, stk. 2, TEUF — Den Europæiske Unions ansvar uden for kontraktforhold — direktiv 93/42/EØF — medicinske anordninger — artikel 8, stk. 1 og 2 — beskyttelsesklausulprocedure — en medlemsstats underretning om en afgørelse om forbud mod markedsføring af et medicinsk udstyr — Europa-Kommissionens manglende afgørelse — tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, der har til formål at tillægge borgerne rettigheder — årsagsforbindelse mellem institutionens adfærd og det påståede tab — bevis for tabets eksistens og omfang)	9
2018/C 399/12	Sag C-454/17 P: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 6. september 2018 — Vincent Piessevaux mod Rådet for Den Europæiske Union (Appel — personalesag — vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union — artikel 11, stk. 2, til bilag VIII — pensionsrettigheder optjent i en national ordning — overførsel af disse rettigheder til Unionens pensionsordning — forskelsbehandling mellem tjenestemænd, som har fået den kapital, der repræsenterer deres pensionsrettigheder, overført til Unionens ordning før og efter ikrafttrædelsen af nye almindelige gennemførelsesbestemmelser)	10
2018/C 399/13	Sag C-471/17: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 6. september 2018 — Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG mod Hauptzollamt Hannover (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — toldunion og fælles toldtarif — told- og statistiknomenklatur — tarifiering af varer — stegte instant-nudler — underposition 1902 30 10) . .	11
2018/C 399/14	Sag C-547/17 P: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 6. september 2018 — Basic Net SpA mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (Appel — EU-varemærker — figurmærke, der gengiver tre lodrette striber — bevis for fornødent særpræg opnået ved brug)	11
2018/C 399/15	Sag C-79/17: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 6. september 2018 — sager anlagt af Gmalieva s.r.o. m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesverwaltungsgericht Oberösterreich — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — fri udveksling af tjenesteydelser — hasardspil — monopol på hasardspil i en medlemsstat — national lovgivning, der forbyder drift af spilleautomater uden forudgående tilladelse fra myndighederne)	12
2018/C 399/16	Forenede sager C-208/17 P — C-210/17 P: Domstolens kendelse (Første Afdeling) af 12. september 2018 — NF (C-208/17 P), NG (C-209/17 P), og NM (C-210/17 P) mod Det Europæiske Råd (Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — erklæring fra EU og Tyrkiet fra Det Europæiske Råds møde den 18. marts 2016 — påstand om annullation)	13
2018/C 399/17	Sag C-472/17: Domstolens kendelse (Første Afdeling) af 6. september 2018 — Gabriele Di Girolamo mod Ministero della Giustizia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Giudice di pace di L'Aquila — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — socialpolitik — tidsbegrænset ansættelse — fredsdommere — åbenbart afvisningsgrundlag)	13
2018/C 399/18	Sag C-542/17 P: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 11. september 2018 — Allstate Insurance Company mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — EU-varemærker — ansøgning om registrering af ordmærket DRIVEWISE — afslag på ansøgningen — Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 7, stk. 1, litra c) — artikel 7, stk. 2 — artikel 75 — beskrivende karakter — neologisme, som er sammensat af bestanddele, der hver for sig er beskrivende for egenskaber ved de omhandlede varer eller tjenesteydelser — anvendelsesformålet med de omhandlede varer — urigtig gengivelse — begrundelsespligt)	14
2018/C 399/19	Sag C-67/18 P: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 6. september 2018 — Dominique Bilde mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union (Appel — formaliteten — Europa-Parlamentet — regulativ om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer — assistentgodtgørelser — inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb)	14
2018/C 399/20	Sag C-84/18 P: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 6. september 2018 — Sophie Montel mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union (Appel — formaliteten — Europa-Parlamentet — regulativ om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer — assistentgodtgørelser — inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb)	15

2018/C 399/21	Sag C-90/18: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 6. september 2018 — Hrvatska banka za obnovu i razvitanje (HBOR) mod Povjerenik za informiranje Republike Hrvatske (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Visoki upravni sud — Kroatien) (Præjudiciel forelæggelse — Artikel 53, stk. 2, og artikel 94 i Domstolens procesreglement — manglende tilstrækkelig præcisering om den faktiske og retlige baggrund for tvisten i hovedsagen og om begrundelserne for nødvendigheden af en besvarelse af de præjudicielle spørgsmål — åbenbart afvisningsgrundlag)	15
2018/C 399/22	Sag C-184/18: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 6. september 2018 — Fazenda Pública mod Carlos Manuel Patrício Teixeira og Maria Madalena da Silva Moreira Patrício Teixeira (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Central Administrativo Sul — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — direkte beskatning — artikel 18 TEUF — princippet om forbud mod forskelsbehandling — artikel 63, 64 og 65 TEUF — frie kapitalbevægelser — skattebyrde, som er højere for ejendomsavancer, der realiseres af ikke-hjemmehørende — restriktioner for de frie kapitalbevægelser til eller fra tredjelande)	16
2018/C 399/23	Sag C-237/18: Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 18. juli 2018 — Pauline Stiernon m.fl. mod Etat belge, SPF Santé publique og Communauté française de Belgique (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance de Liège — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — Artikel 99 i Domstolens procesreglement — arbejdskraftens frie bevægelighed — erhvervsfrihed — artikel 20 TEUF, 21 TEUF og 45 TEUF — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 15 — erhvervet som psykomotorisk terapeut er ikke opført på den nationale liste over paramedicinske erhverv)	17
2018/C 399/24	Sag C-136/18 P: Appel iværksat den 19. februar 2018 af Robert Hansen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 14. december 2017 i sag T-304/16 — bet365 Group mod EUIPO	17
2018/C 399/25	Sag C-425/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Italien) den 28. juni 2018 — Consorzio Nazionale Servizi Società Cooperativa (CNS) mod Gruppo Torinese Trasporti Gtt SpA	18
2018/C 399/26	Sag C-450/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social de Gerona (Spanien) den 9. juli 2018 — WA mod Instituto Nacional de la Seguridad Social	18
2018/C 399/27	Sag C-457/18: Sag anlagt den 13. juli 2018 — Republikken Slovenien mod Republikken Kroatien	19
2018/C 399/28	Sag C-465/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 16. juli 2018 — AV, BU mod Comune de Bernareggio	21
2018/C 399/29	Sag C-471/18 P: Appel iværksat den 18. juli 2018 af Forbundsrepublikken Tyskland til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 8. maj 2018 i sag T-283/15, Esso Raffinage mod Det Europæiske Kemikalieagentur	21
2018/C 399/30	Sag C-475/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 20. juli 2018 — SATI — Società Autocooperative Trasporti Italiani SpA mod Azienda di Trasporti Molisana — A.T.M. SpA	22
2018/C 399/31	Sag C-498/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 27. juli 2018 — ZW mod Deutsche Lufthansa AG	23
2018/C 399/32	Sag C-530/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Ilfov (Rumænien) den 13. august 2018 — EP mod FO	23
2018/C 399/33	Sag C-576/18: Sag anlagt den 12. september 2018 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik	24
2018/C 399/34	Sag C-586/18 P: Appel iværksat den 19. september 2018 af Buonotourist Srl til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 11. juli 2018 i sag T-185/15, Buonotourist mod Kommissionen	25

2018/C 399/35	Sag C-587/18 P: Appel iværksat den 19. september 2018 af CSTP Azienda della Mobilità SpA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 11. juli 2018 i sag T-186/15, CSTP Azienda della Mobilità mod Kommissionen	26
2018/C 399/36	Sag C-591/18 P: Appel iværksat den 21. september 2018 af Brugg Kabel AG og Kabelwerke Brugg AG Holding til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 12. juli 2018 i sag T-441/14, Brugg Kabel AG og Kabelwerke Brugg AG Holding mod Europa-Kommissionen	28
2018/C 399/37	Sag C-186/17: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Tredje Afdeling den 2. august 2018 — fliightright GmbH mod Iberia Express SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Berlin — Tyskland)	30
2018/C 399/38	Sag C-212/17: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 21. august 2018 — Simón Rodríguez Otero mod Televisión de Galicia SA og Ministerio Fiscal (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Spanien)	30
2018/C 399/39	Sag C-594/17: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 2. august 2018 — Europa-Kommissionen mod Republikken Slovenien, der støttes af Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik og Den Italienske Republik	30
2018/C 399/40	Sag C-36/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 27. juli 2018 — Europa-Kommissionen mod Den Hellsenske Republik	31
2018/C 399/41	Sag C-86/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 21. august 2018 — Europa-Kommissionen mod Storhertugdømmet Luxembourg	31
2018/C 399/42	Sag C-284/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 9. august 2018 — Equitalia centro SpA mod Poste Italiane SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien)	31
Retten		
2018/C 399/43	Sag T-604/16: Rettens dom af 19. september 2018 — HD mod Parlamentet (Personalesag — tjenestemænd — løn — familietillæg — husstandstillæg — uddannelsestillæg — børnetilskud — betingelser for tildeling — fradrag af et tillæg af samme art, som oppebæres fra anden side — tilbagesøgning af fejlagtigt udbetalte beløb — afgørelser om at bringe retten til visse tillæg til ophør — retlig fejl — åbenbart urigtigt skøn)	32
2018/C 399/44	Sag T-623/16: Rettens dom af 19. september 2018 — Volkswagen mod EUIPO — Paalupaikka (MAIN AUTO WHEELS) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket MAIN AUTO WHEELS — de ældre EU-figurmærker VW — relativ registreringshindring — ingen lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001] — begrundelsespligt — artikel 75, første afsnit, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 94, stk. 1, første afsnit, i forordning 2017/1001)]	33
2018/C 399/45	Sag T-39/17: Rettens dom af 19. september 2018 — Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-Ouest (port de Brest) mod Kommissionen (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende foreløbige vurderinger af statsstøtteordninger inden for havnesektoren i alle medlemsstater — afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelse af privatlivets fred og den enkeltes integritet — forordning (EF) nr. 45/2001 — begrebet privatliv — undtagelse vedrørende beskyttelse af formålet med inspektioner, undersøgelser eller revision — anvendelse af en generel formodning — tungtvejende offentlig interesse)	33
2018/C 399/46	Sag T-266/17: Rettens dom af 20. september 2018 — Kwizda Holding mod EUIPO — Dermapharm (UROAKUT) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket UROAKUT — det ældre nationale og internationale figurmærke UroCys — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — beføjelse til at omgøre — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])	34

2018/C 399/47	Sag T-392/17 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 12. juli 2018 — TE mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — afvisning af søgsmålet i hovedsagen — uforholdent at træffe afgørelse)	35
2018/C 399/48	Sag T-337/18 R og T-347/18 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 24. august 2018 — Laboratoire Pareva og Biotech3D mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — forordning (EU) nr. 528/2012 — biocidholdige produkter — aktivstoffet PHMB (1415; 4.7) — afslag på godkendelse — begæring om foreløbige forholdsregler — fumus boni juris — interesseafvejning)	35
2018/C 399/49	Sag T-362/18 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 7. september 2018 — Robert mod Conseil national de l'Ordre des pharmaciens (Særlige rettergangsformer — søgsmålet i hovedsagen ikke taget til følge — uforholdent at træffe afgørelse)	36
2018/C 399/50	Sag T-475/18 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 27. august 2018 — Boyer mod Wallis-et-Futuna (Særlige rettergangsformer — offentlige kontrakter — begæring om foreløbige forholdsregler — afvisning)	37
2018/C 399/51	Sag T-504/18 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 11. september 2018 — XG mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — afslag på adgang til Kommissionens lokaler — begæring om foreløbige forholdsregler — manglende interesse i at få anordnet de begærede foreløbige forholdsregler)	37
2018/C 399/52	Sag T-490/18: Sag anlagt den 16. august 2018 — Neda Industrial Group mod Rådet	38
2018/C 399/53	Sag T-505/18: Sag anlagt den 24. august 2018 — Ungarn mod Kommissionen	39
2018/C 399/54	Sag T-509/18: Sag anlagt den 24. august 2018 — Den Tjekkiske Republik mod Europa-Kommissionen	39
2018/C 399/55	Sag T-516/18: Sag anlagt den 30. august 2018 — Luxembourg mod Kommissionen	40
2018/C 399/56	Sag T-518/18: Sag anlagt den 31. august 2018 — YG mod Kommissionen	41
2018/C 399/57	Sag T-519/18: Sag anlagt den 3. september 2018 — Global Silicones Council m.fl. mod ECHA	42
2018/C 399/58	Sag T-524/18: Sag anlagt den 29. august 2018 — Billa mod EUIPO — Boardriders IP Holdings (Billa)	43
2018/C 399/59	Sag T-525/18: Sag anlagt den 4. september 2018 — ENGIE Global LNG Holding m.fl. mod Kommissionen	44
2018/C 399/60	Sag T-531/18: Sag anlagt den 26. juni 2018 — LL-Carpenter mod Kommissionen	45
2018/C 399/61	Sag T-533/18: Sag anlagt den 6. september 2018 — Wanda Films og Wanda Visión mod EUIPO — Dalian Wanda Group Co. (WANDA FILMS)	46
2018/C 399/62	Sag T-536/18: Sag anlagt den 11. september 2018 — Société des produits Nestlé mod EUIPO — European Food (fitness)	47
2018/C 399/63	Sag T-538/18: Sag anlagt den 14. september 2018 — Dickmanns mod EUIPO	48
2018/C 399/64	Sag T-540/18: Sag anlagt den 11. september 2018 — ASL Aviation Holdings og ASL Airlines (Ireland) mod Europa-Kommissionen	49
2018/C 399/65	Sag T-542/18: Sag anlagt den 17. september 2018 — Wanda Films and Wanda Visión mod EUIPO — Dalian Wanda Group Co. (wanda films)	51
2018/C 399/66	Sag T-543/18: Sag anlagt den 17. september 2018 — XK mod Kommissionen	52
2018/C 399/67	Sag T-544/18: Sag anlagt den 13. september 2018 — ArcelorMittal Bremen mod Kommissionen	52
2018/C 399/68	Sag T-546/18: Sag anlagt den 17. september 2018 — XM m.fl. mod Kommissionen	53

2018/C 399/69	Sag T-556/18: Sag anlagt den 19. september 2018 — Sensient Colors Europe mod Kommissionen .	54
2018/C 399/70	Sag T-557/18: Sag anlagt den 20. september 2018 — LG Electronics mod EUIPO — Beko (BECON)	55
2018/C 399/71	Sag T-559/18: Sag anlagt den 13. september 2018 — Atos Medical mod EUIPO — Andreas Fahl Medizintechnik- Vertrieb (Medicinsk plaster)	55
2018/C 399/72	Sag T-560/18: Sag anlagt den 13. september 2018 — Atos Medical mod EUIPO — Andreas Fahl Medizintechnik- Vertrieb (Medicinsk plaster)	56
2018/C 399/73	Sag T-562/18: Sag anlagt den 21. september 2018 — YP mod Kommissionen	57
2018/C 399/74	Sag T-776/17: Rettens kendelse af 11. september 2018 — Medora Therapeutics mod EUIPO — Biohealth Italia (LITHOREN)	58
2018/C 399/75	Sag T-371/18: Rettens kendelse af 11. september 2018 — Reiner Stimme Utility Air Systems mod EASA	58

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2018/C 399/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 392 af 29.10.2018

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 381 af 22.10.2018

EUT C 373 af 15.10.2018

EUT C 364 af 8.10.2018

EUT C 352 af 1.10.2018

EUT C 341 af 24.9.2018

EUT C 328 af 17.9.2018

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 4. september 2018 — ClientEarth mod Europa-Kommissionen

(Sag C-57/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — aktindsigt i dokumenter fra EU-institutionerne — forordning (EF) nr. 1049/2001 — forordning (EF) nr. 1367/2006 — konsekvensanalyserapport, udkast til konsekvensanalyserapport og udtalelse fra udvalget for konsekvensanalyse — lovgivningsinitiativer på miljøområdet — afslag på aktindsigt — udlevering af dokumenter, hvori der er begæret aktindsigt under sagens behandling — vedvarende søgsmålsinteresse — undtagelse vedrørende beskyttelsen af en EU-institutions igangværende beslutningsproces — generel formodning)

(2018/C 399/02)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: ClientEarth (ved advokaten O. W. Brouwer, J. Wolfhagen og F. Heringa)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved F. Clotuche-Duvieusart og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Republikken Finland (ved H. Leppo og J. Heliskoski, som befuldmægtigede) og Kongeriget Sverige (ved A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson og N. Otte Widgren, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 13. november 2015, ClientEarth mod Kommissionen (T-424/14 og T-425/14, EU:T:2015:848), ophæves.
- 2) Europa-Kommissionens afgørelse af 1. april 2014 om afslag på aktindsigt i en konsekvensanalyserapport vedrørende et udkast til et bindende instrument, der definerer strategirammen for risikobaserede inspektions- og overvågningsprocedurer i relation til Den Europæiske Unions miljølovgivning, og på aktindsigt i en udtalelse fra udvalget for konsekvensanalyse annulleres.
- 3) Europa-Kommissionens afgørelse af 3. april 2014 om afslag på aktindsigt i et udkast til en konsekvensanalyserapport vedrørende adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på medlemsstatsplan på området for Unionens miljøpolitik og på aktindsigt i en udtalelse fra udvalget for konsekvensanalyse annulleres.
- 4) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som ClientEarth har afholdt i første instans og i appelsagen.

5) Republikken Finland og Kongeriget Sverige bærer hver deres egne omkostninger i forbindelse med appellsagen.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 30.5.2016.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 6. september 2018 — Bank Mellat mod Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-430/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) — bekæmpelse af nuklear spredning — restriktive foranstaltninger over for Den Islamiske Republik Iran — sektorspecifikke foranstaltninger — restriktioner på overførsler af pengemidler, der involverer iranske finansieringsinstitutter — skærpelse af restriktioner — omtvistet ordning, som følger af bestemmelserne i afgørelse 2012/635/FUSP og forordning (EU) nr. 1263/2012 — gennemførelse af den fælles omfattende handlingsplan vedrørende det iranske atomspørgsmål — ophævelse af alle Den Europæiske Unions atomrelaterede restriktive foranstaltninger — ophævelse af den omtvistede ordning under sagen for Den Europæiske Unions Ret — betydning for søgsmålsinteressen for Retten — manglende fortsat søgsmålsinteresse)

(2018/C 399/03)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Bank Mellat (ved QC M. Brindle og T. Otty, barristers MacLeod og R. Blakeley, solicitors S. Zaiwalla, Z. Burbeza, A. Meskarian og P. Reddy)

De andre parter i appellsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bishop og I. Rodios, som befuldmægtigede), Europa-Kommissionen (ved D. Gauci, J. Norris-Usher og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede) og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved S. Brandon, som befuldmægtiget, bistået af barrister M. Gray)

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Rets dom af 2. juni 2016, Bank Mellat mod Rådet (T-160/13, EU:T:2016:331), ophæves.

2) Det er ufornødent at træffe afgørelse i sag T-160/13 anlagt af Bank Mellat med påstand om annullation af artikel 1, nr. 15), i Rådets forordning (EU) nr. 1263/2012 af 21. december 2012 om ændring af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran eller om annullation af nævnte bestemmelse, for så vidt som den ikke fastsætter en undtagelse, der finder anvendelse i Bank Mellats tilfælde, og om, at Den Europæiske Unions Ret fastslår, at artikel 1, nr. 6), i Rådets afgørelse 2012/635/FUSP af 15. oktober 2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran ikke finder anvendelse på Bank Mellat.

3) Bank Mellat og Rådet for Den Europæiske Union bærer hver deres egne omkostninger både i forbindelse med appellsagen og i forbindelse med sagen i første instans.

4) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og Europa-Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 371 af 10.10.2016.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 6. september 2018 — Bundesverband Souvenir — Geschenke — Ehrenpreise eV mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Freistaat Bayern

(Sag C-488/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — EU-varemærker — ugyldighedssag — ordmærket NEUSCHWANSTEIN — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 7, stk. 1, litra b) og c) — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — geografisk oprindelsesbetegnelse — fornødent særpræg — artikel 52, stk. 1, litra b) — ond tro)

(2018/C 399/04)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Bundesverband Souvenir — Geschenke — Ehrenpreise eV (Veitsbronn, Tyskland) (ved Rechtsanwalt B. Bittner)

Den anden part i sagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Botis, A. Schifko og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Bundesverband Souvenir — Geschenke — Ehrenpreise eV betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 6 af 9.1.2017.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 6. september 2018 — Salzburger Gebietskrankenkasse, Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig)

(Sag C-527/16) ⁽¹⁾

(»Præjudiciel forelæggelse — social sikring — forordning (EU) nr. 987/2009 — artikel 5 og artikel 19, stk. 2 — arbejdstagere udsendt til en anden medlemsstat end den, hvor arbejdsgiveren normalt udøver sin virksomhed — oprindelsesmedlemsstatens udstedelse af A1-attester, efter at værtsmedlemsstaten har fastslået, at arbejdstagerne er omfattet af dens sociale sikringsordning — Den Administrative Kommissions udtalelse — uretmæssig udstedelse af A1-attester — konstatering — disse attesters bindende karakter og tilbagevirkende kraft — forordning (EF) nr. 883/2004 — lovgivning, der finder anvendelse — artikel 12, stk. 1 — begrebet person, der »udsendes for at afløse en anden person«)

(2018/C 399/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Salzburger Gebietskrankenkasse, Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz

procesdeltagere: Alpenrind GmbH, Martin-Meat Szolgálató és Kereskedelmi Kft, Martimpex-Meat Kft, Pensionsversicherungsanstalt og Allgemeine Unfallversicherungsanstalt

Konklusion

- 1) Artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1244/2010 af 9. december 2010, sammenholdt med artikel 19, stk. 2, i forordning nr. 987/2009, som ændret ved forordning nr. 1244/2010, skal fortolkes således, at en A1-attest, der er udstedt af den kompetente institution i en medlemsstat i henhold til artikel 12, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, som ændret ved forordning nr. 1244/2010, er bindende ikke blot for institutionerne i den medlemsstat, hvor aktiviteten udøves, men ligeledes for denne medlemsstats retsinstanser.
- 2) Artikel 5, stk. 1, i forordning nr. 987/2009, som ændret ved forordning nr. 1244/2010, sammenholdt med artikel 19, stk. 2, i forordning nr. 987/2009, som ændret ved forordning nr. 1244/2010, skal fortolkes således, at en A1-attest, der er udstedt af den kompetente institution i en medlemsstat i henhold til artikel 12, stk. 1, i forordning nr. 883/2004, som ændret ved forordning nr. 1244/2010, er bindende for såvel de sociale sikringsinstitutioner i den medlemsstat, hvor aktiviteten udøves, som for denne medlemsstats retsinstanser, så længe denne attest hverken er blevet trukket tilbage eller erklæret ugyldig af den medlemsstat, hvor den er udstedt, selv om de kompetente myndigheder i denne sidstnævnte medlemsstat og i den medlemsstat, hvor aktiviteten udøves, har forelagt sagen for Den Administrative Kommission for Koordinering af Sociale Sikringsordninger, og denne har konkluderet, at denne attest er blevet udstedt med urette, og at den bør trækkes tilbage.

Artikel 5, stk. 1, i forordning nr. 987/2009, som ændret ved forordning nr. 1244/2010, sammenholdt med artikel 19, stk. 2, i forordning nr. 987/2009, som ændret ved forordning nr. 1244/2010, skal fortolkes således, at en A1-attest, der er udstedt af den kompetente institution i en medlemsstat i henhold til artikel 12, stk. 1, i forordning nr. 883/2004, som ændret ved forordning nr. 1244/2010, er bindende for såvel de sociale sikringsinstitutioner i den medlemsstat, hvor aktiviteten udøves, som for denne medlemsstats retsinstanser, efter omstændighederne med tilbagevirkende kraft, selv om denne attest først blev udstedt, efter at nævnte medlemsstat havde fastslået, at den omhandlede arbejdstager i henhold til medlemsstatens lovgivning var omfattet af dennes tvungne forsikring.

- 3) Artikel 12, stk. 1, i forordning nr. 883/2004, som ændret ved forordning nr. 1244/2010, skal fortolkes således, at når en arbejdstager, der er udsendt af sin arbejdsgiver for at udføre arbejde i en anden medlemsstat, erstattes af en anden arbejdstager, der er udsendt af en anden arbejdsgiver, skal denne sidstnævnte arbejdstager anses for at være »udsend[t] for at afløse en anden person« som omhandlet i denne bestemmelse, således at han ikke er omfattet af den særlige regel, der er fastsat i denne bestemmelse, om at kunne forblive underlagt lovgivningen i den medlemsstat, hvor hans arbejdsgiver normalt udøver sin virksomhed.

Den omstændighed, at de to berørte arbejdstageres arbejdsgivere har deres hovedsæde i den samme medlemsstat, eller den omstændighed, at de eventuelt opretholder personlige eller organisatoriske forbindelser, er uden betydning i denne forbindelse.

(¹) EUT C 14 af 16.1.2017.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 6. september 2018 — Den Tjekkiske Republik mod Europa-Kommissionen

(Sag C-4/17 P) ⁽¹⁾

(Appel — Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) — udgifter, som er berettigede til EU-finansiering — udgifter, som Den Tjekkiske Republik har afholdt — forordning (EF) nr. 479/2008 — artikel 11, stk. 3 — begrebet »omstrukturering af vindyrkningsarealer«)

(2018/C 399/06)

Processprog: tjekkisk

Parter

Appellant: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, J. Pavliš og J. Vláčil, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen ved P. Ondrůšek og B. Eggers, som befuldmægtigede

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 20. oktober 2016, Den Tjekkiske Republik mod Kommissionen (T-141/15, ikke trykt i Sml., EU:T:2016:621), ophæves.
- 2) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/103 af 16. januar 2015 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres, for så vidt som den udelukkede udgifter, som Den Tjekkiske Republik havde afholdt under EGFL til foranstaltningen til beskyttelse af vindyrkningsarealer mod skader forårsaget af dyr og fugle i 2010-2012 på i alt 2 123 199,04 EUR.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Den Tjekkiske Republik har afholdt i såvel første instans som i forbindelse med appellen.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 27.2.2017.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 6. september 2018 — Grenville Hampshire mod The Board of the Pension Protection Fund (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-17/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens — direktiv 2008/94/EF — artikel 8 — supplerende forsikringsordninger — beskyttelse af retten til ydelser i forbindelse med alderdom — det sikrede minimum af beskyttelse)

(2018/C 399/07)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Grenville Hampshire

Sagsøgt: The Board of the Pension Protection Fund

procesdeltager: Secretary of State for Work and

Konklusion

- 1) Artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/94/EF af 22. oktober 2008 om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens skal fortolkes således, at hver enkelt arbejdstager skal være berettiget til ydelser i forbindelse med alderdom svarende til mindst 50 % af værdien af de rettigheder, vedkommende har erhvervet i henhold til en supplerende faglig forsikringsordning, i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens.
- 2) Artikel 8 i direktiv 2008/94 har under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende direkte virkning, således at bestemmelsen kan påberåbes af en individuel arbejdstager ved en national domstol med henblik på at anfægte en afgørelse truffet af et organ såsom the Board of the Pension Protection Fund (bestyrelsen for Pension Protection Fund, Det Forenede Kongerige).

⁽¹⁾ EUT C 78 af 13.3.2017.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 6. september 2018 — Catlin Europe SE mod O.K. Trans Praha spol. s r. o. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší soud České republiky — Den Tjekkiske Republik)

(Sag C-21/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde på det civil- og handelsretlige område — europæisk betalingspåkravsprocedure — forordning (EF) nr. 1896/2006 — udstedelse af et betalingspåkrav sammen med anmodningen om et betalingspåkrav — manglende oversættelse af betalingspåkravet — europæisk betalingspåkrav, der erklæres eksigibelt — anmodning om prøvelse efter indsigelsesfristens udløb — forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter — forordning (EF) nr. 1393/2007 — anvendelse heraf — artikel 8 og bilag II — underretning af adressaten om dennes ret til at nægte at modtage et ikke-oversat indledende processkrift — manglende vedlæggelse af standardformular — følger)

(2018/C 399/08)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší soud České republiky

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Catlin Europe SE

Sagsøgt: O.K. Trans Praha spol. s r.o.

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 skal fortolkes således, at sagsøgte, såfremt et europæisk betalingspåkrav forkyndes for den pågældende, uden at det vedlagte betalingspåkrav er affattet på eller ledsaget af en oversættelse til et sprog, som den pågældende må antages at forstå, således som det er påkrævet i henhold til artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 1393/2007, er blevet behørigt underrettet om sin ret til at nægte at modtage dette dokument ved hjælp af standardformularen i bilag II til den sidstnævnte forordning.

Er denne formalitet ikke opfyldt, skal berigtigelsen af proceduren foretages i overensstemmelse med bestemmelserne i den sidstnævnte forordning ved hjælp af fremsendelsen til adressaten af standardformularen i bilag II til denne.

I dette tilfælde, på grund af den procedurefejl, som forkyndelsen af betalingspåkravet sammen med anmodningen om et betalingspåkrav er behæftet med, bliver dette påkrav ikke eksigibelt, og sagsøgtets indsigelsesfrist begynder ikke at løbe, således at artikel 20 i forordning nr. 1896/2006 ikke finder anvendelse.

(¹) EUT C 112 af 10.4.2017.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 4. september 2018 — Fundo de Garantia Automóvel mod Alina Antónia Destapado Pão Mole Juliana og Cristiana Micaela Caetano Juliana (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal de Justiça — Portugal)

(Sag C-80/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer — direktiv 72/166/EØF — artikel 3, stk. 1 — andet direktiv 84/5/EØF — artikel 1, stk. 4 — forpligtelse til at indgå en forsikringsaftale — køretøj parkeret på privat grund — erstatningsorganets ret til regres over for ejeren af det ikke-forsikrede køretøj)

(2018/C 399/09)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal de Justiça

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fundo de Garantia Automóvel

Sagsøgte: Alina Antónia Destapado Pão Mole Juliana og Cristiana Micaela Caetano Juliana

Konklusion

- 1) Artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005, skal fortolkes således, at indgåelsen af en aftale om ansvarsforsikring for motorkøretøjer er obligatorisk, hvis det pågældende køretøj stadig er indregistreret i en medlemsstat og er egnet til brug, men er parkeret på privat grund efter ejerens valg, idet ejeren ikke længere har til hensigt at bruge det.
- 2) Artikel 1, stk. 4, i Rådets andet direktiv 84/5/EØF af 30. december 1983 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005, skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for en national lovgivning, der foreskriver, at det i denne bestemmelse nævnte organ ikke blot har ret til at søge regres mod den eller de for uheldet ansvarlige, men også mod den person, der var underlagt en forpligtelse til at tegne en ansvarsforsikring for et køretøj, som har forårsaget de skader, som nævnte organ har erstattet, men som ikke havde indgået en sådan aftale, selv om den pågældende ikke er ansvarlig for den ulykke, i forbindelse med hvilken skaden er indtruffet.

(¹) EUT C 144 af 8.5.2017.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 4. september 2018 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union(Sag C-244/17) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — afgørelse (EU) 2017/477 — den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i det samarbejdsråd, der er oprettet i henhold til den udvidede partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Kasakhstan på den anden side, for så vidt angår tilrettelæggelsen af arbejdet i samarbejdsrådet, samarbejdsudvalget, specialiserede underudvalg og andre organer — artikel 218, stk. 9, TEUF — afgørelse om fastlæggelse af, hvilke holdninger der skal indtages på Unionens vegne i et organ nedsat ved en international aftale — aftale, hvoraf visse bestemmelser kan være tilknyttet den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) — afstemningsregel)

(2018/C 399/10)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (først ved L. Havas, L. Gussetti og P. Aalto, som befuldmægtigede, derefter ved L. Havas og L. Gussetti, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bishop og P. Mahnič Bruni, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Rådets afgørelse (EU) 2017/477 af 3. marts 2017 om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i det samarbejdsråd, der er oprettet i henhold til den udvidede partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Kasakhstan på den anden side, for så vidt angår tilrettelæggelsen af arbejdet i samarbejdsrådet, samarbejdsudvalget, specialiserede underudvalg og andre organer annulleres.
- 2) Virkningerne af afgørelse 2017/477 opretholdes.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 239 af 24.7.2017.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 6. september 2018 — Christoph Klein mod Europa-Kommissionen og Forbundsrepublikken Tyskland(Sag C-346/17 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 340, stk. 2, TEUF — Den Europæiske Unions ansvar uden for kontraktforhold — direktiv 93/42/EØF — medicinske anordninger — artikel 8, stk. 1 og 2 — beskyttelsesklausulprocedure — en medlemsstats underretning om en afgørelse om forbud mod markedsføring af et medicinsk udstyr — Europa-Kommissionens manglende afgørelse — tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, der har til formål at tillægge borgerne rettigheder — årsagsforbindelse mellem institutionens adfærd og det påståede tab — bevis for tabets eksistens og omfang)

(2018/C 399/11)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Christoph Klein (ved Rechtsanwalt H.-J. Ahlt)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved G. von Rintelen, A. Sipos og A.C. Becker, som befuldmægtigede) og Forbundsrepublikken Tyskland

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 28. september 2016, Klein mod Kommissionen (T-309/10 RENV, ikke trykt i Sml., EU:T:2016:570), ophæves, for så vidt som det deri fastslås, at Christoph Klein ikke havde godtgjort, at der forelå en direkte og tilstrækkelig årsagsforbindelse, der kunne indebære, at Unionen ifaldt erstatningsansvar.
- 2) I øvrigt forkastes appellen.
- 3) Christoph Kleins søgsmål med henblik på at opnå erstatning for det tab, som han angiveligt har lidt som følge af Europa-Kommissionens tilsidesættelse af sine forpligtelser i henhold til artikel 8 i Rådets direktiv 93/42/EØF af 14. juni 1993 om medicinske anordninger, forkastes.
- 4) Christoph Klein og Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger i såvel proceduren ved første instans som appellen.
- 5) Forbundsrepublikken Tyskland bærer sine egne omkostninger i proceduren ved første instans.

⁽¹⁾ EUT C 300 af 11.9.2017.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 6. september 2018 — Vincent Piessevaux mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-454/17 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union — artikel 11, stk. 2, til bilag VIII — pensionsrettigheder optjent i en national ordning — overførsel af disse rettigheder til Unionens pensionsordning — forskelsbehandling mellem tjenestemænd, som har fået den kapital, der repræsenterer deres pensionsrettigheder, overført til Unionens ordning før og efter ikrafttrædelsen af nye almindelige gennemførelsesbestemmelser)

(2018/C 399/12)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Vincent Piessevaux (ved avocat L. Ponteville)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og R. Meyer, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen afvises.
- 2) Vincent Piessevaux bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 374 af 6.11.2017.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 6. september 2018 — Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG mod Hauptzollamt Hannover (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg — Tyskland)

(Sag C-471/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — toldunion og fælles toldtarif — told- og statistiknomenklatur — tarifering af varer — stegte instant-nudler — underposition 1902 30 10)

(2018/C 399/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG

Sagsøgt: Hauptzollamt Hannover

Konklusion

Den kombinerede nomenklatur, der er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, i den affattelse, der følger af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 927/2012 af 9. oktober 2012, skal fortolkes således, at instant-nudletter som de i hovedsagen omhandlede, bestående hovedsageligt af en blok af forkogte og stegte nudler, henhører under underposition 1902 30 10 heri.

⁽¹⁾ EUT C 374 af 6.11.2017.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 6. september 2018 — Basic Net SpA mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

(Sag C-547/17 P) ⁽¹⁾

(Appel — EU-varemærker — figurmærke, der gengiver tre lodrette striber — bevis for fornødent særpræg opnået ved brug)

(2018/C 399/14)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Basic Net SpA (ved avvocato D. Sindico)

Den anden part i sagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Konklusion

1) Appellen forkastes.

- 2) Basic Net SpA bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 13 af 15.1.2018.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 6. september 2018 — sager anlagt af Gmalieva s.r.o. m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesverwaltungsgericht Oberösterreich — Østrig)

(Sag C-79/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — fri udveksling af tjenesteydelser — hasardspil — monopol på hasardspil i en medlemsstat — national lovgivning, der forbyder drift af spilleautomater uden forudgående tilladelse fra myndighederne)

(2018/C 399/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Gmalieva s.r.o., Celik KG, PBW GmbH, Antoaneta Claudia Gruber, Play For Me GmbH og Haydar Demir

Procesdeltager: Landespolizeidirektion Oberösterreich

Konklusion

Det tilkommer den forelæggende i lyset af angivelserne fra Den Europæiske Unions Domstol i bl.a. dom af 30. april 2014, Pfleger m.fl. (C-390/12, EU:C:2014:281), at fastslå, om en national retlig ordning med monopol på hasardspil — såsom den i hovedsagen omhandlede — skal anses for at være kohærent i lyset af artikel 56 ff. TEUF, når følgende er blevet fastslået i forbindelse med en national retslig procedure:

- Ludomani udgør ikke et samfundsmæssigt problem, som kræver statslig handling.
- De forbudte hasardspil giver ikke anledning til strafferetlige lovovertrædelser, men alene til administrative lovovertrædelser.
- Statens årlige indtægter fra hasardspil andrager mere end 500 mio. EUR, dvs. 0,4 % af det årlige budget.
- Koncessionsindehavernes reklametiltag sigter hovedsageligt mod at opfordre dem, der endnu ikke deltager i hasardspil, til at deltage.

⁽¹⁾ EUT C 178 af 6.6.2017.

Domstolens kendelse (Første Afdeling) af 12. september 2018 — NF (C-208/17 P), NG (C-209/17 P), og NM (C-210/17 P) mod Det Europæiske Råd

(Forenede sager C-208/17 P — C-210/17 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — erklæring fra EU og Tyrkiet fra Det Europæiske Råds møde den 18. marts 2016 — påstand om annullation)

(2018/C 399/16)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: NF (C-208/17 P), NG (C-209/17 P) og NM (C-210/17 P) (ved P. O'Shea, BL, I. Whelan, BL og solicitor B. Burns)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Råd (ved S. Boelaert, M. Chavrier og J.-P. Hix, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Den Helleniske Republik (ved M. Michelogiannaki og G. Karipsiadis, som befuldmægtigede)

Konklusion

1) Appellerne afvises.

2) NF, NG og NM betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 231 af 17.7.2017.

Domstolens kendelse (Første Afdeling) af 6. september 2018 — Gabriele Di Girolamo mod Ministero della Giustizia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Giudice di pace di L'Aquila — Italien)

(Sag C-472/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — socialpolitik — tidsbegrænset ansættelse — fredsdommere — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2018/C 399/17)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Giudice di pace di L'Aquila

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gabriele Di Girolamo

Sagsøgt: Ministero della Giustizia

Procesdeltager: Unione Nazionale Giudici di Pace (Unagipa)

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di pace di L'Aquila (fredsdommer i L'Aquila) ved afgørelse af 31. juli 2017 afvises.

⁽¹⁾ EUT C 347 af 16.10.2017.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 11. september 2018 — Allstate Insurance Company mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

(Sag C-542/17 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — EU-varemærker — ansøgning om registrering af ordmærket DRIVEWISE — afslag på ansøgningen — Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 7, stk. 1, litra c) — artikel 7, stk. 2 — artikel 75 — beskrivende karakter — neologisme, som er sammensat af bestanddele, der hver for sig er beskrivende for egenskaber ved de omhandlede varer eller tjenesteydelser — anvendelsesformålet med de omhandlede varer — urigtig gengivelse — begrundelsespligt)

(2018/C 399/18)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Allstate Insurance Company (ved Rechtsanwältin G. Würtenberger og R. Kunze)

Den anden part i sagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved K. Markakis, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes som åbenbart ugrundet.
- 2) Allstate Insurance Company betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 13 af 15.1.2018.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 6. september 2018 — Dominique Bilde mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-67/18 P) ⁽¹⁾

(Appel — formaliteten — Europa-Parlamentet — regulativ om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer — assistentgodtgørelser — inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb)

(2018/C 399/19)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Dominique Bilde (ved avocat G. Sauveur)

De andre parter i appelsagen: Europa-Parlamentet (ved S. Seyr og G. Corstens, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved A.F. Jensen, M. Bauer og R. Meyer, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes, idet det er åbenbart, at den delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet.
- 2) Dominique Bilde betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 7.5.2018.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 6. september 2018 — Sophie Montel mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-84/18 P) ⁽¹⁾

(Appel — formaliteten — Europa-Parlamentet — regulativ om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer — assistentgodtgørelser — inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb)

(2018/C 399/20)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Sophie Montel (ved avocat G. Sauveur)

De andre parter i appelsagen: Europa-Parlamentet (ved S. Seyr og G. Corstens, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved A.F. Jensen, M. Bauer og R. Meyer, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes, idet det er åbenbart, at den delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet.
- 2) Sophie Montel betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 7.5.2018.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 6. september 2018 — Hrvatska banka za obnovu i razvitak (HBOR) mod Povjerenik za informiranje Republike Hrvatske (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Visoki upravni sud — Kroatien)

(Sag C-90/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — Artikel 53, stk. 2, og artikel 94 i Domstolens procesreglement — manglende tilstrækkelig præcisering om den faktiske og retlige baggrund for tvisten i hovedsagen og om begrundelserne for nødvendigheden af en besvarelse af de præjudicielle spørgsmål — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2018/C 399/21)

Processprog: kroatisk

Den forelæggende ret

Visoki upravni sud

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hrvatska banka za obnovu i razvitak (HBOR)

Sagsøgt: Povjerenik za informiranje Republike Hrvatske

Processdeltager: Hrvoje Šimić

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Visoki upravni sud (appeldomstol i forvaltningsretlige sager, Kroatien) ved afgørelse af 1. februar 2018 afvises.

(¹) EUT C 134 af 16.4.2018.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 6. september 2018 — Fazenda Pública mod Carlos Manuel Patrício Teixeira og Maria Madalena da Silva Moreira Patrício Teixeira (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Central Administrativo Sul — Portugal)

(Sag C-184/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — direkte beskatning — artikel 18 TEUF — princippet om forbud mod forskelsbehandling — artikel 63, 64 og 65 TEUF — frie kapitalbevægelser — skattebyrde, som er højere for ejendomsavancer, der realiseres af ikke-hjemmehørende — restriktioner for de frie kapitalbevægelser til eller fra tredjelande)

(2018/C 399/22)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Central Administrativo Sul

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fazenda Pública

Sagsøgte: Carlos Manuel Patrício Teixeira og Maria Madalena da Silva Moreira Patrício Teixeira

Konklusion

En medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorved avancer, der er opstået som følge af, at en person, der er hjemmehørende i et tredjeland, har overdraget en fast ejendom, som er beliggende i nævnte medlemsstat, er underlagt en beskatning, som er højere end den beskatning, der for samme type transaktion anvendes på avancer, der realiseres af en person, der er hjemmehørende i nævnte medlemsstat, udgør en restriktion for de frie kapitalbevægelser, som ikke er omfattet af den i artikel 64, stk. 1, TEUF fastsatte undtagelse, og ikke kan begrundes i de hensyn, der er omhandlet artikel 65, stk. 1, TEUF, med forbehold af den forelæggende rets efterprøvelse heraf.

(¹) EUT C 182 af 28.5.2018.

Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 18. juli 2018 — Pauline Stiernon m.fl. mod Etat belge, SPF Santé publique og Communauté française de Belgique (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance de Liège — Belgien)

(Sag C-237/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — Artikel 99 i Domstolens procesreglement — arbejdskraftens frie bevægelighed — erhvervsfrihed — artikel 20 TEUF, 21 TEUF og 45 TEUF — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 15 — erhvervet som psykomotorisk terapeut er ikke opført på den nationale liste over paramedicinske erhverv)

(2018/C 399/23)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de première instance de Liège

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Pauline Stiernon, Marion Goragner, Muriel Buccarello, Clémentine Vasseur, Manon Piroton og Anissa Quotb

Sagsøgte: Etat belge, SPF Santé publique og Communauté française de Belgique

Konklusion

Artikel 45 TEUF skal fortolkes således, at den i en situation som den i hovedsagen omhandlede ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorved der er oprettet en liste over paramedicinske erhverv, og som ikke lader erhvervet som psykomotorisk terapeut være omfattet af denne liste, selv om der er indført en bachelorgrad i psykomotorik i denne medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 190 af 4.6.2018.

Appel iværksat den 19. februar 2018 af Robert Hansen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 14. december 2017 i sag T-304/16 — bet365 Group mod EUIPO

(Sag C-136/18 P)

(2018/C 399/24)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Robert Hansen (ved Rechtsanwalt M. Pütz-Poulalion)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret

Domstolen (Ottende Afdeling) har ved kendelse af 6. september 2018 afvist appellen.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Italien) den 28. juni 2018 — Consorzio Nazionale Servizi Società Cooperativa (CNS) mod Gruppo Torinese Trasporti Gtt SpA

(Sag C-425/18)

(2018/C 399/25)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Consorzio Nazionale Servizi Società Cooperativa (CNS)

Sagsøgt: Gruppo Torinese Trasporti Gtt SpA

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 53, stk. 3, og artikel 54, stk. 4, i direktiv 2004/17/EF⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 45, stk. 2, litra d), i direktiv 2004/18/EF⁽²⁾, til hinder for en bestemmelse som artikel 38, stk. 1, litra f), i lovdekret nr. 163/2006 fra Den Italienske Republik, som fortolket i national retspraksis, der fra anvendelsesområdet for en såkaldt »alvorlig fejl«, som en økonomisk aktør har begået »i forbindelse med udøvelsen af sit erhverv«, udelukker adfærd, der indebærer en overtrædelse af konkurrencereglerne, og som er blevet fastslået og pålagt sanktioner af den nationale konkurrencemyndighed, hvis afgørelse er blevet bekræftet af domstolene, hvilket a priori forhindrer de ordregivende myndigheder i selvstændigt at vurdere disse overtrædelser med henblik på en eventuel, men ikke obligatorisk, udelukkelse af en sådan økonomisk aktør fra et udbud om tildeling af en offentlig kontrakt?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester (»forsyningsvirksomhedsdirektivet«) (EUT L 134, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv Nr. 2004/18/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social de Gerona (Spanien) den 9. juli 2018 — WA mod Instituto Nacional de la Seguridad Social

(Sag C-450/18)

(2018/C 399/26)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social de Gerona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: WA

Sagsøgt: Instituto Nacional de la Seguridad Social

Præjudicielt spørgsmål

Udgør det en krænkelse af princippet om ligebehandling, som forbyder enhver forskelsbehandling på grundlag af køn, og som er anerkendt i artikel 157 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde samt i Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, fremmelse samt arbejdsvilkår og i direktiv 2002/73 om ændring heraf⁽¹⁾, som omarbejdet ved direktiv 2006/54/EF⁽²⁾ af 5. juli 2006, når en national retsforordning (nærmere bestemt artikel 60, stk. 1, i lov om social sikring) som følge af deres demografiske bidrag til den sociale sikringsordning anerkender retten til et pensionstillæg for [org. s. 15] kvinder, der har fået biologiske eller adopterede børn, og som i henhold til en hvilken som helst ordning under den sociale sikringsordning modtager bidragsbaserede ydelser i form af alderspension, enkepension eller pension ved varig uarbejdsdygtighed, mens mænd, der befinder sig i en tilsvarende situation, derimod ikke indrømmes en sådan ret?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/73/EF af 23.9.2002 om ændring af Rådets direktiv 76/207/EØF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, fremmelse samt arbejdsvilkår (EFT L 269, s. 15).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5.7.2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning) (EUT L 204, s. 23).

Sag anlagt den 13. juli 2018 — Republikken Slovenien mod Republikken Kroatien

(Sag C-457/18)

(2018/C 399/27)

Processprog: Slovensk

Parter

Sagsøger: Republikken Slovenien (ved M. Menard)

Sagsøgt: Republikken Kroatien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Kroatien har tilsidesat artikel 2 TEU og artikel 4, stk. 3, TEU.
- Det fastslås, at Republikken Kroatien har tilsidesat artikel 5, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF.
- Det fastslås, at Republikken Kroatien har tilsidesat artikel 4 og 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks), sammenholdt med samme forordnings artikel 13.
- Det fastslås, at Republikken Kroatien har tilsidesat artikel 2, artikel 4 og artikel 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/89/EU af 23. juli 2014 om rammerne for maritim fysisk planlægning.
- Republikken Kroatien pålægges straks at bringe de nævnte overtrædelser til ophør.
- Republikken Kroatien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Republikken Slovenien har gjort de følgende anbringender gældende til støtte for sit søgsmål.

Det første anbringende:

Republikken Kroatien nægter at iagttage retsstatsprincippet, hvilket er en af Den Europæiske Unions grundlæggende værdier (artikel 2 TEU), idet den ensidigt har tilsidesat den forpligtelse, der blev indgået under processen for tiltrædelse af Den Europæiske Union, om at overholde voldgiftskendelsen og dermed respektere den grænse, der er fastsat heri, samt har tilsidesat de øvrige forpligtelser, der følger af kendelsen.

Det andet anbringende:

Republikken Kroatien har tilsidesat sin forpligtelse til loyalt samarbejde med Den Europæiske Union og med Republikken Slovenien som omhandlet i artikel 4, stk. 3, TEU, idet den ensidigt nægter at overholde de forpligtelser, der påhviler den i henhold til voldgiftskendelsen, og samtidig forhindrer Republikken Slovenien i fuldt ud at udøve sin suverænitet over visse dele af sit område som omhandlet i traktaterne. Republikken Kroatiens adfærd bringer virkeliggørelsen af Den Europæiske Unions mål i fare, herunder fredsopbygning og en stadig snævrere sammenslutning mellem de europæiske folk, og målet med Unionens bestemmelser vedrørende medlemsstaternes område (artikel 4, stk. 3, første afsnit, TEU). Republikken Kroatien forhindrer ligeledes Republikken Slovenien i at gennemføre EU-retten på hele sit land- og havområde samt i at handle i overensstemmelse med EU-retten, navnlig med de afledte bestemmelser om medlemsstaternes område (artikel 4, stk. 3, første afsnit, TEU).

Det tredje anbringende:

Republikken Kroatien har tilsidesat Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, navnlig bestemmelserne om gensidig adgang i overensstemmelse med artikel 5 og bilag I. De bestemmelser, der siden den 30. december 2017 har fundet anvendelse på Republikken Kroatien og Republikken Slovenien, tildeler 25 fiskerifartøjer fra hver af disse stater fri adgang til den anden stats territorialfarvand som afgrænset i henhold til international ret, dvs. i henhold til voldgiftskendelsen. Republikken Kroatien forhindrer Republikken Slovenien i at udøve sine rettigheder inden for rammerne af disse bestemmelser og tilsidesætter herved forordningens artikel 5, idet (i) den nægter at anvende bestemmelserne om gensidig adgang, (ii) den nægter at anerkende gyldigheden af den lovgivning, som Republikken Slovenien har vedtaget i denne forbindelse, og (iii) den ved systematisk at sanktionere de slovenske fiskere forhindrer disse fiskeres frie adgang til de territorialfarvande, som Republikken Slovenien blev tillagt ved voldgiftskendelsen af 2017, og a fortiori til de kroatiske territorialfarvande, som er omfattet af anvendelsesområdet for bestemmelserne om gensidig adgang.

Det fjerde anbringende:

Republikken Kroatien har tilsidesat Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011 af 8. april 2011. Uden Republikken Sloveniens tilladelse ledsager kroatisk politifartøjer kroatisk fiskere, som fisker i slovensk farvand, hvorved de forhindrer de slovenske fiskeinspektører i at udføre deres kontrol. Samtidig udsteder de kroatisk myndigheder bøder for ulovlig grænsepassage og ulovligt fiskeri til de slovenske fiskere, som fisker i det slovenske farvand, som ifølge Republikken Kroatien tilhører den. Republikken Kroatien giver endvidere ingen oplysninger til Republikken Slovenien om de kroatisk fartøjers aktiviteter i slovensk farvand, således som forordningen kræver. Herved forhindrer Republikken Kroatien Republikken Slovenien i at udføre kontrol af de farvande, der henhører under Republikken Sloveniens suverænitet og jurisdiktion, ligesom den ikke respekterer Republikken Sloveniens enekompetence over sine territorialfarvande som kyststat, og Republikken Kroatien tilsidesætter således forordning (EF) nr. 1224/2009 og (EU) nr. 404/2011.

Det femte anbringende:

Republikken Kroatien har tilsidesat og tilsidesætter fortsat Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks). Republikken Kroatien anerkender ikke den grænse, der blev fastlagt ved voldgiftskendelsen, som fælles grænse med Republikken Slovenien, den samarbejder ikke med Republikken Slovenien med henblik på overvågning af denne »indre grænse«, og er ikke i stand til at sikre en tilfredsstillende grænseovervågning, hvorved den tilsidesætter forordningens artikel 13 og 17, samt forordningens artikel 4, som kræver, at grænsen fastlægges i overensstemmelse med international ret.

Det sjette anbringende:

Republikken Kroatien har tilsidesat og tilsidesætter fortsat Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/89/EU af 23. juli 2014 om rammerne for maritim fysisk planlægning, som finder anvendelse på medlemsstaternes »territorialfarvande«, således som disse er fastlagt i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i De Forenede Nationers Havretskonvention af 1982 (UNCLOS) (direktivets artikel 2, stk. 4). Republikken Kroatien afviser voldgiftskendelsen, som har foretaget en sådan fastlæggelse, og inkluderer derimod de slovenske territorialfarvande i sin maritime fysiske planlægning, hvorved den følgelig forhindrer en tilpasning af kortene over Republikken Slovenien og dermed tilsidesætter direktivet, navnlig dets artikel 8 og 11.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 16. juli 2018 — AV, BU mod Comune de Bernareggio

(Sag C-465/18)

(2018/C 399/28)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: AV, BU

Sagsøgt: Comune de Bernareggio

Præjudicielt spørgsmål

Er princippet om etableringsfrihed, princippet om forbud mod forskelsbehandling, ligebehandlingsprincippet, princippet om fri konkurrence og princippet om arbejdskraftens frie bevægelighed, som omhandlet i dels artikel 45 TEUF, 49-56 TEUF og 106 TEUF, dels artikel 15 og 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, samt det i disse artikler fastsatte proportionalitetsprincip og rimelighedsprincip, til hinder for nationale bestemmelser såsom artikel 12, stk. 2, i lov nr. 362/1991, hvorefter ansatte på et kommunalt apotek har fortrinsret i tilfælde af overdragelse af ejerskabet af dette apotek?

Appel iværksat den 18. juli 2018 af Forbundsrepublikken Tyskland til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 8. maj 2018 i sag T-283/15, Esso Raffinage mod Det Europæiske Kemikalieagentur

(Sag C-471/18 P)

(2018/C 399/29)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Forbundsrepublikken Tyskland (ved Rechtsanwältin P. Klappich og C. Schmidt)

De andre parter i appelsagen: Esso Raffinage, Det Europæiske Kemikalieagentur, Den Franske Republik og Kongeriget Nederlandene

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 8. maj 2018 i sag T-283/15 ophæves.

- Sagen afvises.
- Sagsøgeren i første instans tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagen for Domstolen og Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten støtter appellen på følgende appelanbringender:

Appellanten har for det første gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl, idet den tillagde skrivelsen »Statement of Non-Compliance following a Dossier Evaluation Decision under Regulation (EC) No 1907/2006« (erklæring om manglende overensstemmelse på baggrund af en afgørelse om dossiervurdering i henhold til forordning (EF) nr. 1907/2006), som ECHA den 1. april 2015 sendte til det franske ministerium for miljø, bæredygtig udvikling, transport og bolig (herefter »skrivelsen«), retlig betydning og kvalificerede den som en retsakt, der kan anfægtes ved et annullationssøgsmål i henhold til artikel 263 TEUF.

Appellanten har for det andet gjort gældende, at Retten på retlig fejlagtig måde inddrog artikel 42, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1907/2006 ⁽¹⁾ og overså REACH-forordningens artikel 22, stk. 2.

For det tredje deler appellanten ikke Rettens opfattelse vedrørende den generelle kompetencefordeling mellem medlemsstaterne og ECHA, hvorefter ECHA alene har kompetence til at træffe afgørelse om registreringsoplysningers overensstemmelse med REACH-kravene.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18.12.2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT 2006, L 396, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 20. juli 2018 —
SATI — Società Autocooperative Trasporti Italiani SpA mod Azienda di Trasporti Molisana — A.T.M.
SpA**

(Sag C-475/18)

(2018/C 399/30)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SATI — Società Autocooperative Trasporti Italiani SpA

Sagsøgt: Azienda di Trasporti Molisana — A.T.M. SpA

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 5, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23. oktober 2007 ⁽¹⁾ fortolkes således, at der ifølge national lovgivning gælder et forbud mod tildeling af lokal offentlig personbefordring uden forudgående udbud, der er til hinder for tildeling uden forudgående udbud, selv i de tilfælde, hvor en sådan tildeling er tilladt ifølge EU-retten, hvis den nævnte nationale lovgivning indeholder en generel regel om, at den fornævnte tjenesteydelse skal tildeles gennem en offentlig udbudsprocedure, eller er dette kun tilfældet såfremt der foreligger et specifikt forbud mod tildeling uden forudgående udbud også med hensyn til de tilfælde, hvor en sådan tildeling er tilladt ifølge EU-retten?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23.10.2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70 (EUT 2007, L 315, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 27. juli 2018 —
ZW mod Deutsche Lufthansa AG**

(Sag C-498/18)

(2018/C 399/31)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ZW

Sagsøgt: Deutsche Lufthansa AG

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan den frist på to år til at anlægge sag, som er fastsat i Montreal-konventionens artikel 35, afbrydes eller suspenderes?
- 2) Kan det på grundlag af Montreal-konventionens artikel 35, stk. 2, [hvorefter] »[m]etoden for beregning af dette tidsrum fastlægges efter gældende lov på det sted, hvor sagen anlægges«, antages, at en bestemmelse i national ret om starttidspunktet for beregningen af fristen kan have forrang for den almindelige regel i artikel 35, stk. 1, om at fristen regnes fra ankomsten til bestemmelsesstedet?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Ilfov (Rumænien) den 13. august 2018 —
EP mod FO**

(Sag C-530/18)

(2018/C 399/32)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Ilfov

Parter i hovedsagen

Sagsøger: EP

Sagsøgt: FO

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 15 i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003⁽¹⁾ af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar fortolkes således, at den indfører en undtagelse fra reglen om, at den nationale ret på det sted, hvor barnet har sin faktiske bopæl, er kompetent?
- 2) Skal artikel 15 i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar fortolkes således, at de af en part i sagen anførte omstændigheder (dvs.: Barnet er født i Frankrig, barnets far er fransk statsborger, barnet har blodsbeslægtet familie bestående af to søstre, en bror, en niece (søsterdatter) og farfar samt farens nuværende partner og deres mindreårige datter i Frankrig, hvorimod barnet i Rumænien ikke har slægtninge på morens side, barnet går i fransk skole, barnets opdragelse og mentalitet har altid været fransk, og hjemmesproget mellem forældrene indbyrdes og mellem forældrene og barnet har altid været fransk) udgør omstændigheder, der viser, at barnet har en særlig tilknytning til Frankrig [...], og at den nationale ret derfor skal erklære, at en fransk ret er bedre egnet til at behandle sagen?

- 3) Skal artikel 15 i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar fortolkes således, at proceduremæssige forskelle mellem de to medlemsstaters lovgivninger, såsom den omstændighed, at sagen behandles for lukkede døre af specialretter, er til barnets bedste i den nævnte [EU-retlige] bestemmelses forstand?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27.11.2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (EUT 2003, L 338, s. 1).

Sag anlagt den 12. september 2018 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-576/18)

(2018/C 399/33)

Processprog: Italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky og D. Recchia, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 260 TEUF, idet den ikke har truffet alle nødvendige foranstaltninger for at opfylde Domstolens dom af 29. marts 2012, sag C-243/10 vedrørende tilbagesøgning hos modtagerne af den støtte, der blev kendt ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet i Kommissionens afgørelse 2008/854/EF ⁽¹⁾ af 2. juli 2008.
- Den Italienske Republik pålægges at betale Kommissionen et fast beløb, som fastsættes ved at multiplicere et dagligt beløb på 13 892 EUR med antallet af dage for overtrædelsens fortsættelse fra afsigelsen af den dom, der blev afsagt af Domstolen i sag C-342/10, indtil den dag, hvor der afsiges dom i den foreliggende sag.
- Den Italienske Republik pålægges at betale Kommissionen en tvangsbøde pr. halvårsperiode, der fastsættes af Kommissionen til 126 840 EUR pr. dag, regnet fra halvåret efter datoen for dommen i nærværende sag.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved afgørelse 2008/854/EF af 2. juli 2008 om støtteordningen for hotelsektoren på Sardinien (Regionallov nr. 9 af 1998 — Misbrug af støtte N 272/98), der blev offentliggjort i EUT L 302 af 13. november 2008, fastslog Kommissionen, at den statsstøtte, der var blevet tildelt Italien, er ulovlig og uforenelig med det indre marked og pålagde tilbagesøgning af støtten.

Ved dom af 29. marts 2012, sag C-243/10, Kommissionen mod Italien, fastslog Domstolen, at Italien havde tilsidesat sine forpligtelser i henhold til denne afgørelse ved ikke inden for den fastsatte frist at have vedtaget alle de nødvendige foranstaltninger for at tilbagesøge den støtte, der var blevet tildelt inden for rammerne af ordningen omfattet af denne afgørelse, hos modtagerne.

Mere end seks år efter denne dom og til trods for de talrige anmodninger fra Kommissionen rettet til den italienske regering, er en stor del af denne støtte stadig ikke blevet tilbagesøgt. Den italienske regerings argumenter i denne forbindelse, særligt med hensyn til de verserende nationale tvister, udgør ikke en gyldig begrundelse for den manglende opfyldelse. Det følger således heraf, at Italien på tidspunktet for indgivelsen af nærværende søgsmål endnu ikke havde tilbagesøgt den samlede udbetalte støtte, og at den dermed ikke fuldt ud havde opfyldt Domstolens dom i sag C-243/10.

Kommissionen har således nedlagt påstand om, at det fastslås, at Italien har tilsidesat artikel 260 TEUF, og at Italien pålægges at betale et fast beløb og en tvangsbøde pr. halvårsperiode indtil den fuldstændige opfyldelse af den dom, der blev afsagt i sag C-243/10.

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning af 2.7.2008 om støtteordningen »Regionallov nr. 9 af 1998 — Misbrug af støtte N 272/98 Statsstøttesag C 1/04« (ex NN 158/03 og CP 15/2003) (EUT 2008, L 302, s. 9).

**Appel iværksat den 19. september 2018 af Buonotourist Srl til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Anden Afdeling) den 11. juli 2018 i sag T-185/15, Buonotourist mod Kommissionen**

(Sag C-586/18 P)

(2018/C 399/34)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Buonotourist Srl (ved advocati M. D'Alberti og L. Visone)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Det fastslås i henhold til artikel 263 TEUF og 264 TEUF, at Europa-Kommissionens afgørelse af 19. januar 2015 i statsstøttesag Sa.35843 (2014/c) (ex 2012/NN) (for 1 111 572,00 EUR) er ugyldig og uvirksom i sin helhed, for så vidt det heri fastslås, at de beløb, som er tildelt som kompensation for forpligtelserne til offentlig tjeneste i henhold til forordning (EØF) nr. 1191/69 (tildeling af kompensation i medfør af artikel 11 for tariffpligten i den offentlige sektor for lokaltransport), ⁽¹⁾ skal anses for en ikke-anmeldt foranstaltning, der udgør statsstøtte som omhandlet i traktatens artikel 107, stk. 1, og er uforenelig med det indre marked.
- Det fastslås, at Kommissionens afgørelse af 19. januar 2015 vedrørende statsstøttesag Sa.35843 (2014/c) (ex 2012/NN) (1 111 572,00 EUR) i henhold til artikel 263 TEUF og 264 TEUF er ugyldig, for så vidt som den fastsætter operationelle foranstaltninger til tilbagesøgning fra den italienske stats side,
- Kommissionen tilpligtes at betale de af Buonotourist s.r.l. afholdte omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellen er støttet på fem anbringender, der skal føre til, at den appellerede dom ophæves.

I. Den appellerede dom er urigtig hvad angår kvalificeringen af den pågældende kompensation som »ny støtte«

Den kompensation, som appellanten blev indrømmet, er en følge af et søgsmål, hvorved Consiglio di Stato i 2009 i henhold til forordning nr. 1191/1969 fastslog denne rettighed for offentlige tjenester med tariffer. Denne dom kunne med sin gyldighed på ingen måde fortolkes som en oprettelse af en kompensationsforanstaltning, idet den blot blev fastslået.

II. Den appellerede doms er urigtig hvad angår den angivelige manglende opfyldelse af Altmark-betingelserne

Kvalificeringen af de offentlige myndigheders økonomiske udbetaling udelukker grundlæggende, at reglerne om statsstøtte finder anvendelse. Henset til egenskaberne ved en modydelse for udførte offentlige tjenester kan der ikke opstå en fortjeneste for den virksomhed, der har udført dem. Der foretages ligeledes en analyse i alle enkeltheder af Altmarkdommen for at godtgøre, at de heri fastsatte principper ikke alle er overholdt.

III. Dommen er urigtig hvad angår bedømmelsen af den økonomiske foranstaltnings forenelighed med EU-statsstøttereglerne: foranstaltningen kunne ikke »fordreje konkurrencen«

Retten tog ikke hensyn til, at markedet for offentlig lokaltransport i Campanien i den for sagen relevante periode (1996-2002) ganske som i dag var lukket for konkurrence, og koncessionerne skabte en eksklusivrettighed. Der kunne således hverken være konkurrence »om markedet« eller »på markedet«.

IV. Den appellerede dom er urigtig, idet den fastslog, at Kommissionens afgørelse havde forrang for den nationale dom, urigtig anvendelse af de processuelle garantier, der er fastsat i forordning nr. 659/99⁽²⁾ (forordning nr. 1589/2015⁽³⁾), og urigtig anvendelse af princippet om den berettigede forventning

Retten tog ikke hensyn til, at den nationale dom var afsagt mere end fem år inden Kommissionens afgørelse. Den af Retten påberåbte retspraksis var derfor ikke relevant, idet der ikke var fortilfælde i dette konkrete tilfælde. Eftersom Consiglio di Stato havde anvendt forordning nr. 1191/69, havde det derimod udøvet det prærogativ, der er forbeholdt denne retsinstans desangående. Kommissionen kunne heller ikke påberåbe sig nogen eksklusiv beføjelse til at træffe denne afgørelse. Det lange tidsrum, der var gået efter den dom, hvorved EU-retten blev anvendt, til Kommissionens afgørelse, styrkede den berettigede forventning. Det kan herved ikke fastslås, at Consiglio di Stato var ubekendt med de anvendte regler, men alene at det havde en anderledes fortolkning end Kommissionen.

V. Dommen er urigtig, idet der er foretaget urigtig anvendelse af forordning nr. 1370/2007⁽⁴⁾ ved vurderingen af støttens forenelighed med EU-lovgivningen, begrundelsesmangel

Kommissionen traf afgørelsen på et urigtigt retsgrundlag, idet forordning nr. 1370/2007 ikke fandt anvendelse, da den trådte i kraft efter afsigelsen af den dom, hvorved Consiglio di Stato fastslog retten til kompensation i medfør af forordning nr. 1191/69.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 af 26.6.1969 om medlemsstaternes fremgangsmåde med hensyn til de med begrebet offentlig tjeneste forbundne forpligtelser inden for sektoren for transporter med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje (EFT 1969, L 156, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT 1999, L 83, s. 1).

⁽³⁾ Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23.10.2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70 (EUT 2007, L 315, s. 1).

Appel iværksat den 19. september 2018 af CSTP Azienda della Mobilità SpA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 11. juli 2018 i sag T-186/15, CSTP Azienda della Mobilità mod Kommissionen

(Sag C-587/18 P)

(2018/C 399/35)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: CSTP Azienda della Mobilità SpA (ved advokati G. Capo og L. Visone)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Asstra Associazione Trasporti

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Det fastslås i henhold til artikel 263 TEUF og 264 TEUF, at Europa-Kommissionens afgørelse af 19. januar 2015 i statsstøttesag Sa.35842 (2014/c) (ex 2012/NN) (for 4 951 838,25 EUR) er ugyldig og uvirksom i sin helhed, for så vidt det heri fastslås, at de beløb, som er tildelt som kompensation for forpligtelserne til offentlig tjeneste i henhold til forordning (EØF) nr. 1191/69 (tildeling af kompensation i medfør af artikel 11 for tarifpligten i den offentlige sektor for lokaltransport)⁽¹⁾, skal anses for en ikke-anmeldt foranstaltning, der udgør statsstøtte som omhandlet i traktatens artikel 107, stk. 1, og er uforenelig med det indre marked.
- Det fastslås, at Kommissionens afgørelse af 19. januar 2015 vedrørende statsstøttesag Sa.35842 (2014/c) (ex 2012/NN) (4 951 838,25 EUR) i henhold til artikel 263 TEUF og 264 TEUF er ugyldig, for så vidt som den fastsætter operationelle foranstaltninger til tilbagesøgning fra den italienske stats side,
- Kommissionen tilpligtes at betale de af C.S.T.P. — Azienda della Mobilità S.p.A. — under særlig administration afholdte omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellen er støttet på fem anbringender, der skal føre til, at den appellerede dom ophæves.

I. Den appellerede dom er urigtig hvad angår kvalificeringen af den pågældende kompensation som »ny støtte«

Den kompensation, som appellanten blev indrømmet, er en følge af et søgsmål, hvorved Consiglio di Stato i 2009 i henhold til forordning nr. 1191/1969 fastslog denne rettighed for offentlige tjenester med tariffer. Denne dom kunne med sin gyldighed på ingen måde fortolkes som en oprettelse af en kompensationsforanstaltning, idet den blot blev fastslået.

II. Den appellerede doms er urigtig hvad angår den angivelige manglende opfyldelse af Altmark-betingelserne

Kvalificeringen af de offentlige myndigheders økonomiske udbetaling udelukker grundlæggende, at reglerne om statsstøtte finder anvendelse. Henset til egenskaberne ved en modydelse for udførte offentlige tjenester kan der ikke opstå en fortjeneste for den virksomhed, der har udført dem. Der foretages ligeledes en analyse i alle enkeltheder af Altmarkdommen for at godtgøre, at de heri fastsatte principper ikke alle er overholdt.

III. Dommen er urigtig hvad angår bedømmelsen af den økonomiske foranstaltnings forenelighed med EU-statsstøttereglerne: foranstaltningen kunne ikke »fordreje konkurrencen«

Retten tog ikke hensyn til, at markedet for offentlig lokaltransport i Campanien i den for sagen relevante periode (1996-2002) ganske som i dag var lukket for konkurrence, og koncessionerne skabte en eksklusivrettighed. Der kunne således hverken være konkurrence »om markedet« eller »på markedet«.

IV. Den appellerede dom er urigtig, idet den fastslog, at Kommissionens afgørelse havde forrang for den nationale dom, urigtig anvendelse af de processuelle garantier, der er fastsat i forordning nr. 659/99⁽²⁾ (forordning nr. 1589/2015⁽³⁾), og urigtig anvendelse af princippet om den berettigede forventning

Retten tog ikke hensyn til, at den nationale dom var afsagt mere end fem år inden Kommissionens afgørelse. Den af Retten påberåbte retspraksis var derfor ikke relevant, idet der ikke var fortilfælde i dette konkrete tilfælde. Eftersom Consiglio di Stato havde anvendt forordning nr. 1191/69, havde det derimod udøvet det prærogativ, der er forbeholdt denne retsinstit desangående. Kommissionen kunne heller ikke påberåbe sig nogen eksklusiv beføjelse til at træffe denne afgørelse. Det lange tidsrum, der var gået efter den dom, hvorved EU-retten blev anvendt, til Kommissionens afgørelse, styrkede den berettigede forventning. Det kan herved ikke fastslås, at Consiglio di Stato var ubekendt med de anvendte regler, men alene at det havde en anderledes fortolkning end Kommissionen.

V. Dommen er urigtig, idet der er foretaget urigtig anvendelse af forordning nr. 1370/2007 ⁽⁴⁾ ved vurderingen af støttens forenelighed med EU-lovgivningen, begrundelsesmangel

Kommissionen traf afgørelsen på et urigtigt retsgrundlag, idet forordning nr. 1370/2007 ikke fandt anvendelse, da den trådte i kraft efter afsigelsen af den dom, hvorved Consiglio di Stato fastslog retten til kompensation i medfør af forordning nr. 1191/69.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 af 26.6.1969 om medlemsstaternes fremgangsmåde med hensyn til de med begrebet offentlig tjeneste forbundne forpligtelser inden for sektoren for transporter med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje (EFT 1969, s. L 156, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT 1999, L 83, s. 1).

⁽³⁾ Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23.10.2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70 (EUT 2007, L 315, s. 1).

Appel iværksat den 21. september 2018 af Brugg Kabel AG og Kabelwerke Brugg AG Holding til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 12. juli 2018 i sag T-441/14, Brugg Kabel AG og Kabelwerke Brugg AG Holding mod Europa-Kommissionen

(Sag C-591/18 P)

(2018/C 399/36)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Brugg Kabel AG og Kabelwerke Brugg AG Holding (ved Rechtsanwältin A. Rinne og M. Lichtenegger)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

1. Rettens dom af 12. juli i sag T-441/14 ophæves, og Kommissionens afgørelse af 2. april 2014 (sag AT.39610 — Power Cables) annulleres, for så vidt som den vedrører appellanterne
2. subsidiært ophæves Rettens i punkt 1 nævnte dom og Kommissionens i punkt 1 nævnte afgørelse annulleres, for så vidt som den:
 - a) fastsætter bøden til appellanterne til 8 490 000 EUR, og
 - b) pålægger appellanterne at betale sagsomkostningerne,og bøden nedsættes i overensstemmelse med appellanternes påstande i første instans til et beløb, som Domstolen finder passende
3. mere subsidiært ophæves Rettens i punkt 1 nævnte dom, og sagen hjemvises til Retten
4. Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har til støtte for deres appel fremsat seks anbringender.

Første anbringende: tilsidesættelse af retten til forsvar ved at affatte anmodningen om oplysninger samt klagepunkterne på engelsk.

Retten lod med hensyn til de sprogversioner, som de anmodningerne om oplysninger og klagepunktsmeddelelsen, der blev rettet til appellanterne, var affattet på, retligt fejlagtigt en for lav grad af forståelse være tilstrækkelig. Den pågældende adressat skal imidlertid gennem valg af et sprog, som forstås af adressaten, sættes i stand til at forstå de beskyldninger, der foreholdes ham, med henblik på fuldt ud at kunne varetage sit forsvar. Det rækker ikke »tilstrækkeligt« blot at kunne forstå beskyldningerne udelukkende efter deres karakter og omfang til »at kunne tage stilling dertil«.

Endvidere så Retten bort fra, at det afgørende ikke er nytteværdien for Kommissionen af svarene, men alene, om den berørte virksomhed, til trods for Kommissionens afvisning af at stille en anden sprogversion til rådighed, var i stand til fuldt ud at forsvare sig selv mod disse beskyldninger.

Det andet anbringende: Tilsidesættelse af retten til forsvar ved at afvise indsigt i andre virksomheders bemærkninger til klagepunkterne.

Retten opstillede for strenge krav med hensyn til en berørt virksomheds adgang til indsigt i de ikke-fortrolige svar fra andre adressater for klagepunktsmeddelelsen. En adressat for en klagepunktsmeddelelse skal imidlertid sikres adgang til indsigt, såfremt den berørte virksomhed i betragtning af de tilgrundliggende beskyldninger godtgør, at der foreligger plausible omstændigheder fra den samlede procedure, hvorefter det udmærket kan tænkes, at der findes passager eller bilag blandt de ikke-fortrolige svar fra en anden adressat for klagepunktsmeddelelsen, som aflaster den berørte virksomhed.

Retten så bort fra, at der foreligger en tilsidesættelse af retsstatsprincipperne, såfremt det kun tilkommer Kommissionen at foretage en bedømmelse af, om svarene fra de øvrige adressater for klagepunktmeddelelsen (muligvis) indeholder aflastende passager og bilag. I denne henseende gøres Kommissionen på samme tid til et undersøgelses/retshåndhævelsesorgan, et beslutningstagende organ og tillige som forsvarsorgan i samme sag uden imidlertid at kunne identificere den dertil nødvendige sammenhæng.

Det tredje anbringende: tilsidesættelse af princippet om uskyldsformodning ved at fastslå, at deltagelsen i overtrædelsen blev indledt den 14. december 2001.

Retten anvendte en for lav bevisstandard med hensyn til beviset for indledningen af deltagelsen i en samlet og vedvarende overtrædelse. Kommissionen skulle retteligt have fremlagt præcise, overbevisende og overensstemmende beviser, som kunne begrunde den faste overbevisning om, at den dato, der blev valgt som starttidspunkt for deltagelsen, udgjorde en konkurrenceovertrædelse. I tilfælde af fortsat tvivl skulle dette have kommet den berørte virksomhed til gode i medfør af princippet om in dubio pro reo.

Retten så bort fra, at det for at tilbagevise indicier er tilstrækkeligt, at disse drages i tvivl ved fremlæggelse af modsatrettede indicier. Det kan i medfør af princippet om ligestilling af parterne ikke kræves, at den berørte virksomhed fremlægger et fuldstændigt diskulperende bevis i en administrativ procedure, der er rettet mod at pålægge sanktioner.

Det fjerde anbringende: urigtig gengivelse af beviserne og tilsidesættelse af princippet om uskyldsformodning ved at lægge til grund, at der forelå en uafbrudt deltagelse i overtrædelsen mellem den 12. maj 2005 og den 8. december 2005.

Retten foretog en urigtig gengivelse af beviserne, hvad angår beviset for, at der forelå en uafbrudt deltagelse fra appellanternes side i overtrædelsen, da den, til trods for en række ambivalente og selvmodsigende indicier, nåede frem til den sikre og utvivlsomme konklusion, at overtrædelsen var vedvarende og uafbrudt.

Endvidere anerkendte Retten ikke den passende standard for tilbagevisning af indicier.

Det femte anbringende: urigtig gengivelse af beviserne og tilsidesættelse af princippet om uskyldsformodning samt tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet ved at fastslå, at der forelå ansvar for aftaler vedrørende jord- og undervandskabler, hjemmemarkeder og større projekter.

Retten anvendte en for lav bevisstandard og foretog en urigtig gengivelse af beviserne med hensyn til appellanternes ansvar for selvstændige og uadskillelige dele af overtrædelsen — såsom eksempelvis jord- og undervandskabler, hjemmemarkeder og større projekter — i hvilke appellanterne hverken deltog eller havde nogen interesse.

Retten så bort fra de uforholdsmæssige og uhensigtsmæssige risici, der var forbundet med en sådan bred fortolkning af det juridiske begreb en samlet og vedvarende overtrædelse for virksomheder, der ikke har deltaget i alle dele, men som ikke desto mindre kan være solidarisk ansvarlige i henhold til national ret for den forvoldte skade.

Henset til det nuværende stadium for EU-harmoniseringen af erstatningsretten, kan regres mod andre solidarisk hæftende i henhold til national ret ikke anvendes som et passende middel til at kompensere for det brede eksterne hæftelsesansvar.

Det sjette anbringende: Tilsidesættelse af artikel 23, stk. 2, og 3, i forordning nr. 1/2003⁽¹⁾ og legalitetsprincippet, proportionalitetsprincippet og princippet om *ne bis in idem* i forbindelse med fastsættelsen af bøden.

Retten fastsatte med urette 2004 som referenceår for værdien af afsætningen, som ikke var repræsentativ for appellanterne, hverken med hensyn til størrelsen eller økonomisk formåen.

Endvidere så Retten bort fra for det første, at Kommissionen ikke kunne støtte sig på en samlet og vedvarende overtrædelse, dvs. et enkelt kartel, som omfattede både en A/R-konfiguration og en R-konfiguration, for at fastslå, at der forelå et ansvar, og for det andet, at Kommissionen ved fastsættelsen af bødens størrelse ikke kunstigt igen kunne opdele de forskellige og angiveligt uadskillelige dele af overtrædelsen.

⁽¹⁾ EFT 2003, L 1, s. 1

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Tredje Afdeling den 2. august 2018 — flihtight GmbH mod Iberia Express SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Berlin — Tyskland)

(Sag C-186/17)⁽¹⁾

(2018/C 399/37)

Processprog: tysk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 221 af 10.7.2017.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 21. august 2018 — Simón Rodríguez Otero mod Televisión de Galicia SA og Ministerio Fiscal (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Spanien)

(Sag C-212/17)⁽¹⁾

(2018/C 399/38)

Processprog: spansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 231 af 17.7.2017.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 2. august 2018 — Europa-Kommissionen mod Republikken Slovenien, der støttes af Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik og Den Italienske Republik

(Sag C-594/17)⁽¹⁾

(2018/C 399/39)

Processprog: slovensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 412 af 4.12.2017.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 27. juli 2018 — Europa-Kommissionen mod Den Helleenske Republik

(Sag C-36/18) ⁽¹⁾

(2018/C 399/40)

Processprog: græsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 94 af 12.3.2018.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 21. august 2018 — Europa-Kommissionen mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-86/18) ⁽¹⁾

(2018/C 399/41)

Processprog: fransk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 7.5.2018.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 9. august 2018 — Equitalia centro SpA mod Poste Italiane SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien)

(Sag C-284/18) ⁽¹⁾

(2018/C 399/42)

Processprog: italiensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 249 af 16.7.2018.

RET TEN

Rettenns dom af 19. september 2018 — HD mod Parlamentet

(Sag T-604/16) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — løn — familietillæg — husstandstillæg — uddannelsestillæg — børnetilskud — betingelser for tildeling — fradrag af et tillæg af samme art, som oppebæres fra anden side — tilbagesøgning af fejlagtigt udbetalte beløb — afgørelser om at bringe retten til visse tillæg til ophør — retlig fejl — åbenbart urigtigt skøn)

(2018/C 399/43)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: HD (ved advokat C. Bernard-Glanz)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved M. Ecker og L. Deneys, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation, for det første, af Parlamentets afgørelser af 21. september, 5. oktober, 27. november og 15. december 2015 om tilbagesøgning af de beløb, som sagsøgeren uretmæssigt har oppebåret i form af uddannelsestillæg, for det andet, af Parlamentets afgørelser af 5., 13. og 23. oktober og af 5., 11. og 12. november 2015 om tilbagesøgning af de beløb, som hun uretmæssigt har oppebåret i form af uddannelsestillæg og børnetilskud, og om fratagelse af hendes ret til husstandstillæg, og, for det tredje, »om fornødent« af afgørelsen af 21. april 2016 om afslag på hendes klage.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) HD betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 326 af 5.9.2016 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-34/16 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens dom af 19. september 2018 — Volkswagen mod EUIPO — Paalupaikka (MAIN AUTO WHEELS)(Sag T-623/16) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket MAIN AUTO WHEELS — de ældre EU-figurmærker VW — relativ registreringshindring — ingen lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001] — begrundelsespligt — artikel 75, første afsnit, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 94, stk. 1, første afsnit, i forordning 2017/1001)]

(2018/C 399/44)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Volkswagen AG (Wolfsburg, Tyskland) (ved advokaterne H.-P. Schrammek, C. Drzymalla, S. Risthaus og J. Engberding)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Söder og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Paalupaikka Oy (Iisalmi, Finland)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 1. juli 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2189/2015-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Volkswagen og Paalupaikka.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Volkswagen AG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 383 af 17.10.2016.

Rettens dom af 19. september 2018 — Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-Ouest (port de Brest) mod Kommissionen(Sag T-39/17) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende foreløbige vurderinger af statsstøtteordninger inden for havnesektoren i alle medlemsstater — afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelse af privatlivets fred og den enkeltes integritet — forordning (EF) nr. 45/2001 — begrebet privatliv — undtagelse vedrørende beskyttelse af formålet med inspektioner, undersøgelser eller revision — anvendelse af en generel formodning — tungtvejende offentlig interesse)

(2018/C 399/45)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-Ouest (port de Brest) (Brest, Frankrig) (ved advokaterne J. Vanden Eynde og E. Wauters)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Buchet, B. Stromsky og C. Georgieva-Kecsmar, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støtte på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C (2016) 7755 final af 23. november 2016, hvorved sagsøgeren meddeles afslag dels på fuld aktindsigt i det spørgeskema, der blev fremsendt til alle medlemsstaterne, dels på aktindsigt i medlemsstaternes besvarelser af dette spørgeskema, som der er henvist til i en skrivelse, der den 8. juli 2016 blev sendt til Den Franske Republik i forbindelse med statsstøttesag SA.38398 (2016/C, ex 2015/E) — beskatning af havne i Frankrig.

Konklusion

- 1) *Sagen afvises.*
- 2) *Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-Ouest (port de Brest) betaler sagsomkostningerne.*

(¹) EUT C 104 af 3.4.2017.

Rettens dom af 20. september 2018 — Kwizda Holding mod EUIPO — Dermapharm (UROAKUT)

(Sag T-266/17) (¹)

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket UROAKUT — det ældre nationale og internationale figurmærke UroCys — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — beføjelse til at omgøre — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])

(2018/C 399/46)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kwizda Holding GmbH (Wien, Østrig) (ved advokaterne L. Wiltschek, D. Plasser og K. Majchrzak)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Hanne, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Dermapharm GmbH (Wien, Østrig) (ved advokaterne H. Kunz-Hallstein og R. Kunz-Hallstein)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 7. marts 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1221/2016-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Dermapharm og Kwizda Holding.

Konklusion

- 1) *Afgørelsen truffet af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) den 7. marts 2017 (sag R 1221/2016-4) annulleres.*

- 2) Den af Dermapharm GmbH rejste indsigelse forkastes.
- 3) EUIPO tilpligtes at bære sine egne omkostninger og at betale de af Kwizda Holding GmbH afholdte omkostninger, herunder de omkostninger, som er afholdt i forbindelse med proceduren for appelkammeret.
- 4) Dermapharm bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 202 af 26.6.2017.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 12. juli 2018 — TE mod Kommissionen

(Sag T-392/17 R)

(Særlige rettergangsformer — afvisning af søgsmålet i hovedsagen — uforholdt at træffe afgørelse)

(2018/C 399/47)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: TE (ved advokat J. Bartončík)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Baquero Cruz og Z. Malůšková, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 278 TEUF med påstand om udsættelse af afgørelsen om at indlede en ekstern undersøgelse, forestået af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), [fortroligt] ⁽¹⁾, vedrørende sagsøgeren som den berørte person og angående [fortroligt].

Konklusion

- 1) Det er uforholdt at træffe afgørelse om begæringen om foreløbige forholdsregler.
- 2) TE betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ Fortrolige oplysninger udeladt.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 24. august 2018 — Laboratoire Pareva og Biotech3D mod Kommissionen

(Sag T-337/18 R og T-347/18 R)

(Særlige rettergangsformer — forordning (EU) nr. 528/2012 — biocidholdige produkter — aktivstoffet PHMB (1415; 4.7) — afslag på godkendelse — begæring om foreløbige forholdsregler — fumus boni juris — interesseafvejning)

(2018/C 399/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger i sag T-337/18 R: Laboratoire Pareva (Saint-Martin-de-Crau, Frankrig) (ved advokaterne K. Van Maldegem og S. Englebert)

Sagsøger i sag T-347/18 R: Laboratoire Pareva (Saint-Martin-de-Crau) og Biotech3D Ltd & Co. KG (Gampern, Østrig) (ved advokaterne K. Van Maldegem og S. Englebert)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved R. Lindenthal og K. Mifsud-Bonnici, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring i henhold til artikel 278 TEUF og 279 TEUF dels om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (UE) 2018/619 af 20. april 2018 om ikke at godkende PHMB (1415; 4,7) som et eksisterende aktivstof til anvendelse i biocidholdige produkter af produkttype 1, 5 og 6 (EUT 2018, L 102, s. 21) og af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/613 af 20. april 2018 om godkendelse af PHMB (1415; 4,7) som et eksisterende aktivstof til anvendelse i biocidholdige produkter af produkttype 2 og 4 (EUT 2018, L 102, s. 1), dels om vedtagelse af alle andre passende foreløbige forholdsregler.

Konklusion

- 1) Sagerne T-337/18 R og T-347/18 R forenes med henblik på nærværende kendelse.
- 2) Begæringerne om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 3) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 7. september 2018 — Robert mod Conseil national de l'Ordre des pharmaciens

(Sag T-362/18 R)

(Særlige rettergangsformer — søgsmålet i hovedsagen ikke taget til følge — uforment at træffe afgørelse)

(2018/C 399/49)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Alain Robert (Le Mans, Frankrig) (ved advokat J.-M. Viala)

Sagsøgt: Conseil national de l'Ordre des pharmaciens

Sagens genstand

Begæring indgivet på grundlag af artikel 278 TEUF og 279 TEUF om udsættelse af gennemførelsen af den afgørelse, som det franske Conseil national de l'ordre des pharmaciens traf den 3. oktober 2017, og som Frankrigs Conseil d'État stadfæstede ved dom af 7. februar 2018, hvorved sagsøgeren fik forbud mod at drive apotekervirksomhed for en periode på et år.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse om begæringen om foreløbige forholdsregler.
 - 2) Alain Robert bærer sine egne omkostninger.
-

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 27. august 2018 — Boyer mod Wallis-et-Futuna**(Sag T-475/18 R)****(Særlige rettergangsformer — offentlige kontrakter — begæring om foreløbige forholdsregler — afvisning)**

(2018/C 399/50)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Boyer (Papeete, Frankrig) (ved advokat T. Dal Farra)

Sagsøgt: Territoire des îles Wallis-et-Futuna (Frankrig)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 278 TEUF og 279 TEUF med påstand dels om at udsætte gennemførelsen af en afgørelse truffet af Territoire des îles Wallis-et-Futuna, hvorved denne myndighed afviste sagsøgerens bud og tildelte en anden tilbudsgiver en bygge- og anlægskontrakt om opførelse af en kommerciel kaj i Leava (Frankrig), dels om at suspendere underskrivelsen af den hertil knyttede kontrakt.

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.*

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 11. september 2018 — XG mod Kommissionen**(Sag T-504/18 R)****(Særlige rettergangsformer — afslag på adgang til Kommissionens lokaler — begæring om foreløbige forholdsregler — manglende interesse i at få anordnet de begærede foreløbige forholdsregler)**

(2018/C 399/51)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: XG (ved advokaterne S. Kaisergruber og A. Burghelle-Vernet)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Van Nuffel og T. Bohr, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring indgivet på grundlag af artikel 278 TEUF og 279 TEUF dels om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens afgørelse af 2. juli 2018, hvorved Kommissionen opretholdt forbuddet mod adgang til Kommissionens lokaler, dels om at det pålægges Kommissionen at give midlertidig adgang til sine lokaler.

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.*

Sag anlagt den 16. august 2018 — Neda Industrial Group mod Rådet**(Sag T-490/18)**

(2018/C 399/52)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Neda Industrial Group (Teheran, Iran) (ved advokat L. Vidal)*Sagsøgt:* Rådet for Den Europæiske Union**Sagsøgerens påstande**

- Rådets afgørelse af 6. juni 2018 om at opretholde sanktionerne mod sagsøgeren annulleres.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den nærværende sag vedrører annullation af Rådets afgørelse af 6. juni 2018 om at opretholde sagsøgeren på listen over personer og enheder, der er anført i bilag II til afgørelse 2010/413/FUSP ⁽¹⁾ og bilag IX til forordning nr. 267/2012 ⁽²⁾.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om, at den anfægtede afgørelse er ulovlig på grund af en retlig fejl.
 - Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at Rådet ikke har godtgjort, at sagsøgeren bevidst støtter Irans spredningsfølsomme nukleare aktiviteter, hvilket angiveligt udgør retsgrundlaget for opførelsen af sagsøgeren i bilag IX til forordning nr. 267/2012.
 - Sagsøgeren har endvidere anført, at Rådets manglende meddelelse af nogen supplerende beviser til sagsøgeren udgør en tilsidesættelse af princippet om effektiv domstolsbeskyttelse.
2. Andet anbringende om, at den anfægtede afgørelse er ulovlig på grund af en faktisk vildfarelse.
 - Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at den i betragtning af de aktiviteter og tjenesteydelser, den leverer, ikke er forbundet med nogen nukleare aktiviteter overhovedet.
3. Tredje anbringende om, at den anfægtede afgørelse er ulovlig, fordi den tilsidesætter det almindelige proportionalitetsprincip.
 - Sagsøgeren har i denne forbindelse anført, at opførelsen af denne på listen over enheder, der er omfattet af restriktive foranstaltninger, og afslaget på at fjerne sagsøgeren fra denne liste hverken er egnet til eller nødvendig for at opfylde de mål, der forfølges med forordning nr. 257/2012, og har forårsaget sagsøgeren uforholdsmæssig skade.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse af 26.7.2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195 af 27.7.2010, s. 39).

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23.3.2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT L 88 af 24.3.2012, s. 1).

Sag anlagt den 24. august 2018 — Ungarn mod Kommissionen**(Sag T-505/18)**

(2018/C 399/53)

*Processprog: ungarsk***Parter***Sagsøger:* Ungarn (ved M.Z. Fehér, M.M. Tátrai og A. Pokoraczki som befuldmægtigede)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/873 af 13. juni 2018 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres, for så vidt som den hvad angår Ungarn udelukker støtte tildelt grupper af producenter med en kvalificeret anerkendelse fra EU-finansiering.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om, at den omtvistede udelukkelse, hvortil henvises i den anfægtede afgørelse, er ulovlig, eftersom støtten til de berørte grupper af producenter blev tildelt i overensstemmelse med EU-retten.

Ungarn har påberåbt sig arten af producentgruppernes anerkendelse. Det er denne medlemsstats opfattelse, at Kommissionen ved at træffe afgørelse om tilbagebetaling af den nationale økonomiske støtte, der var tildelt producentgrupperne, ikke tog hensyn til, at de producentgrupper, der havde opnået en kvalificeret anerkendelse, opfylder kravene i forordning (EF) nr. 1698/2005.

2. Andet anbringende om, at den omtvistede udelukkelse, hvortil henvises i den anfægtede afgørelse, er ulovlig, eftersom den i henhold til princippet om loyalt samarbejde, proportionalitetsprincippet, retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning burde have været nedsat eller undladt.

Ifølge Ungarn er den omtvistede udelukkelse ulovlig, eftersom den i henhold til princippet om loyalt samarbejde, proportionalitetsprincippet, retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning burde have været nedsat eller undladt, henset til at de gældende EU-retlige bestemmelser vedrørende vurderingen af den omtvistede nationale lovgivning og praksis ikke er fuldstændigt klare og gjorde den af Ungarn påberåbte fortolkning mulig, og at Kommissionen allerede havde kendskab til denne lovgivning og praksis på forhånd og ikke fremsatte indsigelser i forhold hertil.

Sag anlagt den 24. august 2018 — Den Tjekkiske Republik mod Europa-Kommissionen**(Sag T-509/18)**

(2018/C 399/54)

*Processprog: tjekkisk***Parter***Sagsøger:* Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, J. Pavliš, O. Serdula og J. Vlácil, som befuldmægtigede)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/873 af 13. juni 2018 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL), annulleres for så vidt som den udelukker udgifter på i alt 151 116,65 EUR, som Den Tjekkiske Republik har afholdt.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende: Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik («forordning nr. 1306/2013»). Kommissionen har med urette fundet, at tidsrummet mellem kontrolorganernes besøg hos en landbrugsbedrift ikke må overskride fristen ifølge artikel 25 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 809/2014 af 17. juli 2014 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne og kryds-overensstemmelse («forordning nr. 809/2014»).
2. Andet anbringende: Tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. Selv hvis der i den foreliggende sag var tale om en tilsidesættelse af forordning nr. 809/2014 (hvilket ikke er tilfældet), kunne Den Tjekkiske Republik have en berettiget forventning om, at dens kontrolordning var i overensstemmelse med EU-retten på grundlag af Kommissionens konklusion fra den foregående revision, hvorved det blev lagt til grund, at kontrollerne på stedet i Den Tjekkiske Republik blev gennemført i overensstemmelse med EU-retten.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1 og stk. 2, i forordning nr. 1306/2013. Selv hvis der i den foreliggende sag var tale om, at Den Tjekkiske Republik havde tilsidesat forordning nr. 809/2014 (hvilket ikke er tilfældet), medtog Kommissionen ligeledes ressourcerne udbetalt til landbrugsbedrifter, for hvilke der påviseligt ikke var tale om nogen tilsidesættelse af forordning nr. 809/2014 i kontrollerne på stedet, i beregningen af den finansielle korrektion. Kommissionen pålagde således en finansiell korrektion med hensyn til udgifter, der ikke kunne betragtes som afholdt med urette, og med hensyn til hvilke, der ikke var nogen risiko for EU-midlerne.

Sag anlagt den 30. august 2018 — Luxembourg mod Kommissionen

(Sag T-516/18)

(2018/C 399/55)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Storhertugdømmet Luxembourg (ved D. Holderer, som befuldmægtiget, og advokat D. Waelbroeck)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Søgsmålet antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.
- Principalt annulleres Kommissionens afgørelse af 20. juni 2018 om den angivelige statsstøtte SA.44888, som Storhertugdømmet Luxembourg skulle have iværksat til fordel for Engie.
- Subsidiært annulleres Kommissionens afgørelse af 20. juni 2018 om den angivelige statsstøtte SA.44888, som Storhertugdømmet Luxembourg skulle have iværksat til fordel for Engie, for så vidt som støtten herved anordnes tilbagesøgt.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 107 i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), idet Kommissionen ikke har påvist, at de pågældende foranstaltninger er selektive.
2. Andet anbringende om, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 107 TEUF, idet Kommissionen ikke har påvist, at der foreligger nogen som helst fordel for Engie.
3. Tredje anbringende om, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 4 og 5 i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU), for så vidt som Kommissionen reelt har foretaget en skjult skatteharmonisering.
4. Fjerde anbringende om, at der er sket en tilsidesættelse af Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 TEUF (EUT 2015, L 248, s. 9) og af retten til forsvar.
5. Femte og subsidiært fremsatte anbringende om, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 16 i ovennævnte forordning 2015/1589, for så vidt som Kommissionen har anordnet tilbagesøgning af støtten i strid med grundlæggende principper i EU-retten.

Sag anlagt den 31. august 2018 — YG mod Kommissionen

(Sag T-518/18)

(2018/C 399/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: YG (ved advokaterne S. Rodrigues og A. Champetier)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- For det første annullation af sagsøgtes afgørelse af 13. november 2017 om ikke at opføre sagsøgeren på listen over fremmede tjenestemænd.
- Dernæst annullation af sagsøgtes afgørelse af 17. maj 2018 om afslag på sagsøgerens klage over afgørelsen af 13. november 2017.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om, at sagsøgte tilsidesatte artikel 45 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union. Den anfægtede afgørelse var baseret på visse åbenbart urigtige skøn. Endvidere var den ikke tilstrækkeligt begrundet og godtgjorde ikke, at der var foretaget en undersøgelse af sagsøgerens fortjenester i overensstemmelse med ligebehandlingsprincippet.
 2. Andet anbringende om, at sagsøgte tilsidesatte princippet om god forvaltning som beskyttet i artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, idet sagsøgte ikke havde udvist omhu ved udarbejdelsen af og dokumentationen for den anfægtede afgørelse.
-

Sag anlagt den 3. september 2018 — Global Silicones Council m.fl. mod ECHA**(Sag T-519/18)**

(2018/C 399/57)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Global Silicones Council (Washington, D.C., De Forenede Stater) og 6 andre (ved advokaterne R. Cana, F. Mattioli og G. David og barrister D. Abrahams)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur

Sagsøgernes påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.
- Den anfægtede afgørelse⁽¹⁾ annulleres, for så vidt som de tre stoffer Octamethylcyclotetrasiloxan (»D4«), Decamethylcyclopentasiloxan (»D5«) and Dodecamethylcyclohexasiloxan (»D6«) er opført på kandidatlisten over særligt problematiske stoffer.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse med hensyn til opførelsen af et eller to af disse stoffer på kandidatlisten.
- Det Europæiske Kemikalieagentur tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- Der træffes sådanne andre eller yderligere foranstaltninger, som findes påkrævet.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende vedrører det forhold, at sagsøgte begik en åbenbar fejl ved vurderingen af D4's, D5's og D6's bioakkumulerende (»B«) egenskaber og ved vurderingen af D5's og D6's giftige (»T«) egenskaber, og overskred sin kompetence samt tilsidesatte artikel 59 i forordning nr. 1907/2006,
 - idet agenturet lagde Medlemsstatsudvalgets og RAC's (Udvalget for Risikovurdering) udtalelser til grund uden at foretage sin egen vurdering af de tilgængelige oplysninger og derved videreførte de fejl, som disse udtalelser er behæftet med
 - idet agenturet konkluderede, at D4, D5 og D6 opfyldte vPvB-kriterierne i bilag XIII, selv om persistens (P) og bioakkumulation (B) ikke var godtgjort for det samme delmiljø
 - idet agenturet ikke tog den særlige karakter af D4, D5 og D6 i betragtning (deres hybride karakter), da det anvendte de kriterier, der er fastsat i bilag XIII for bioakkumulation
 - idet agenturet nåede til konklusioner vedrørende bioakkumulation (B/vB) for D4 og D5, som ikke understøttes af de beviser, der er lagt til grund
 - idet agenturet undlod at bedømme de nye beviser om bioakkumulation (B/vB) for D4 og D5, som var til rådighed for agenturet efter Medlemsstatsudvalgets udtalelser og RAC-udtalelserne
 - idet agenturet undlod at tage hensyn til alle de relevante oplysninger, da det konkluderede vedrørende bioakkumulation (vB) for D6
 - idet agenturet undlod at vurdere oplysningerne om D5's toksicitet i sig selv, og i stedet for identificerede D5 som PBT på grundlag af forekomsten af D4 som urenhed, og idet det identificerede D5 som PBT uden de konkrete grænser for indhold af D4, som Medlemsstatsudvalget var blevet enig om

- idet agenturet undlod at vurdere oplysningerne om D6's toksicitet i sig selv, og i stedet for identificerede D6 som PBT på grundlag af forekomsten af D4 som urenhed, og idet det identificerede D6 som PBT uden de konkrete grænser for indhold af D4, som Medlemsstatsudvalget var blevet enig om.
2. Andet anbringende vedrører det forhold, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter proportionalitetsprincippet, fordi en opførelse på kandidatlisten overskrider grænserne for, hvad der er passende og nødvendigt for at opnå det forfulgte mål, og ikke er den mindst bebyrdende foranstaltning, som sagsøgte kunne have anvendt.

⁽¹⁾ Afgørelse offentliggjort den 27.6.2018 af Det Europæiske Kemikalieagentur vedrørende »Optagelse af særligt problematiske stoffer på kandidatlisten for mulig optagelse i bilag XIV« for så vidt som den opfører de tre stoffer Octamethylcyclotetrasiloxan (»D4«), Decamethylcyclopentasiloxan (»D5«) and Dodecamethylcyclohexasiloxan (»D6«) på kandidatlisten over særligt problematiske stoffer som omhandlet i artikel 59 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18.12.2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT 2006, L 396, s. 1).

Sag anlagt den 29. august 2018 — Billa mod EUIPO — Boardriders IP Holdings (Billa)

(Sag T-524/18)

(2018/C 399/58)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Billa AG (Wiener Neudorf, Østrig) (ved advokaterne J. Rether, M. Kinkeldey, J. Rosenhäger og S. Brandstätter)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Boardriders IP Holdings LLC (Huntington Beach, Californien, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Billa AG

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket Billa — registreringsansøgning nr. 11 592 623

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 21. juni 2018 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2235/2017-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), samt artikel 46 og 71 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1001 sammenholdt med artikel 2, stk. 2, litra i) og artikel 27, stk. 2 i Kommissionens delegerede forordning 2017/1430.
-

Sag anlagt den 4. september 2018 — ENGIE Global LNG Holding m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-525/18)

(2018/C 399/59)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: ENGIE Global LNG Holding Sàrl (Luxembourg, Luxembourg), Engie Invest International SA (Luxembourg), ENGIE (Courbevoie, Frankrig) (ved advokaterne B. Le Bret og M. Struys)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Søgsmålet antages til realitetsbehandling, og sagsøgerne gives medhold.
- Principalt annulleres den anfægtede afgørelse.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 2, for så vidt som den pålægger tilbagesøgning af støtten.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet til prøvelse af Kommissionens afgørelse af 20. juni 2018 vedrørende statsstøtte SA.44888 (2016/C) (ex 2016/NN) gennemført af Luxembourg til fordel for ENGIE har sagsøgerne fremsat ni anbringender.

1. Første anbringende om Kommissionens retlige fejl ved anvendelsen af det første kriterium i statsstøttebegrebet om, at der skal foreligge en statslig foranstaltning.
2. Andet anbringende om Kommissionens tilsidesættelse af begrebet fordel, idet den sammenblander begreberne fordel og selektivitet, lægger til grund, at der foreligger en økonomisk fordel på grundlag af en samlet virkning af foranstaltninger, som individuelt er i overensstemmelse med fællesskabsretten, og analyserer denne virkning på grundlag af en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, samt om en række retlige fejl og urigtige skøn
3. Tredje anbringende om retlige fejl og urigtige skøn, som Kommissionen begik ved definitionen af de to referencerammer, som blev anvendt på skift (generel og snæver) for at påvise, at der foreligger en uberettiget fravigelse til fordel for dels holdingselskaberne (LNG Holding og CEF), dels ENGIE-koncernen.
4. Fjerde anbringende om retlige fejl og urigtige skøn, som Kommissionen begik ved vurderingen af forekomsten af fravigelser og forskelsbehandling til fordel for dels holdingselskaberne, dels ENGIE-koncernen.
5. Femte anbringende om retlige fejl og urigtige skøn, som Kommissionen begik i forbindelse med kvalifikationen af en selektiv fordel som følge af undladelsen af anvendelsen af den luxembourgske regel om misbrug af rettigheder.
6. Sjette anbringende om en retlig fejl, som Kommissionen begik ved kvalifikationen af de pågældende foranstaltninger som individuel støtte.
7. Syvende anbringende om Kommissionens tilsidesættelse af fordelingen af kompetencerne mellem medlemsstaterne og Unionen og om en fordrejning af den beføjelse, som Kommissionen i forbindelse med statsstøtte er tillagt for at intervenere i generelle foranstaltninger inden for den nationale politik for direkte beskatning.
8. Ottende anbringende om Kommissionens tilsidesættelse af sagsøgernes processuelle rettigheder og om dens tilsidesættelse af den i artikel 296 TEUF fastsatte begrundelsespligt.

9. Niende og subsidiaire anbringende om tilsidesættelse af artikel 16 i Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9), for så vidt som Kommissionen pålagde tilbagesøgning af den omhandlede angivelige støtte i strid med generelle EU-retlige principper.

Sag anlagt den 26. juni 2018 — LL-Carpenter mod Kommissionen

(Sag T-531/18)

(2018/C 399/60)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: LL-Carpenter (Prag, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat J. Buřil)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Europa-Kommissionens afgørelse C(2018) 4138 final af 26. juni 2018 i sag AT.40037 — Carpenter/Subaru, hvorved Kommissionen i henhold til artikel 13 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (herefter »forordning 1/2003«) og i henhold til artikel 7, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 773/2004 af 7. april 2004 om Kommissionens gennemførelse af procedurer i henhold til EF-traktatens artikel 81 og 82 (herefter »forordning 773/2004«) afviste den klage, som sagsøgeren indgav den 6. september 2012 i henhold til artikel 7 forordning 1/2003 for tilsidesættelse af artikel 101 TEUF.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om, at den anfægtede afgørelse er behæftet med tre mangler, der består i en urigtig retlig vurdering og i en åbenbart urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder.
 - Kommissionen foretog en urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder, idet den nåede til den konklusion, at den sagsøgeren foreholdte adfærd (for så vidt angik Den Tjekkiske Republik), blev behandlet af konkurrencemyndigheden i Den Tjekkiske Republik, samt foretog en urigtig retlig vurdering, da den fastslog, at betingelserne for anvendelse af artikel 13 i forordning 1/2003 var opfyldt (for så vidt angik Den Tjekkiske Republik).
 - Kommissionen undersøgte ikke behørigt alle de faktiske og retlige forhold, som sagsøgeren havde oplyst den om, og derfor foretog den en urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder, idet den konkluderede, at sagsøgerens skriftlige bemærkninger ikke førte til en anden vurdering af klagen, og at det var lidet sandsynligt, at der ville blive fastslået en overtrædelse af artikel 101 TEUF, og idet den foretog en urigtig retlig vurdering af sagen, da den konkluderede, at betingelserne for anvendelse af artikel 7, stk. 2, i forordning 773/2004 var overholdt.
2. Andet anbringende om, at den anfægtede afgørelse er behæftet med procedurefejl, idet Kommissionen ikke gav en fyldestgørende begrundelse i sin afgørelse.
 - Kommissionen angav ikke, ud fra hvilke prioriteter den besluttede, at den ikke ville gennemføre andre undersøgelser i den foreliggende sag, og den nøjedes med at henvise til de høje udgifter, der måtte forventes i en videre undersøgelse.

- Kommissionen redegjorde ikke for den måde, hvorpå den vurderede bevismaterialet, eller for grunden til, at den ikke undersøgte de faktiske og retlige forhold, som sagsøgeren havde oplyst den om, og den begrundede ikke hvorfor den i sin afgørelse om afvisning af klagen udelukkende havde støttet sig på erklæringerne i de skriftlige bemærkninger fra et selskab, der var omfattet af klagen.

Sag anlagt den 6. september 2018 — Wanda Films og Wanda Visión mod EUIPO — Dalian Wanda Group Co. (WANDA FILMS)

(Sag T-533/18)

(2018/C 399/61)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Wanda Films, SL (Pozuelo de Alarcón, Spanien) og Wanda Visión, SA (Pozuelo de Alarcón) (ved advokat C. Planas Silva)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Dalian Wanda Group Co. Ltd (Dalian, Kina)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Wanda Films, SL

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket WANDA FILMS — registreringsansøgning nr. 13 912 829

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 26. juni 2018 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 401/2017-5)

Påstande

- Nærværende søgsmål samt argumenterne og dokumenterne (herunder dem, der er blevet fremlagt i forbindelse med nærværende søgsmål og dem, der er blevet fremlagt af sagsøgeren under indsigelsessagen og sagen for appelkammeret) antages til realitetsbehandling.
- Den anfægtede afgørelse tilsidesættes.
- Der træffes en afgørelse, der tillader registrering af det af sagsøgeren med nærværende søgsmål forsvarede varemærke.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1001.
-

Sag anlagt den 11. september 2018 — Société des produits Nestlé mod EUIPO — European Food (fitness)

(Sag T-536/18)

(2018/C 399/62)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Schweiz) (ved advokaterne A. Jaeger-Lenz, A. Lambrecht og C. Elkemann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: European Food SA (Păntășești, Rumænien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Société des produits Nestlé SA

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »fitness« — EU-varemærkeregistriering nr. 2 470 326

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 6. juni 2018 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 755/2018-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Der gives ikke medhold i klagen over annullationsafdelingens afgørelse 5802 C af 18. oktober 2013.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 72, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 95, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), sammenholdt med artikel 59, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 59, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 14. september 2018 — Dickmanns mod EUIPO

(Sag T-538/18)

(2018/C 399/63)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Sigrid Dickmanns (Gran Alacant, Spanien) (ved advokat H. Tettenborn)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Sagsøgerens påstande

- Annulation af EUIPO's afgørelse, meddelt ved skrivelse af 14. december 2017, om opsigelse af sagsøgerens kontrakt som midlertidigt ansat pr. 30. juni 2018 og, i det omfang, det er nødvendigt for annulation af førnævnte opsigelse, også af de opsigelser, som blev fremsendt ved EUIPO's skrivelser af 23. november 2013 og af 4. juni 2014.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsøgeren en erstatning af en rimelig størrelse, efter Rettens skøn, til dækning af det ikke-økonomiske tab, der blev forvoldt sagsøgeren ved EUIPO's førnævnte afgørelse.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført følgende anbringender:

1. Anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn, EUIPOs manglende udøvelse af sit skøn, tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling og af ligebehandlingsprincippet og tilsidesættelse af princippet om forbud mod vilkårlighed.
 - Sagsøgeren har gjort gældende, at EUIPO uretmæssigt undlod at udøve dets skøn med henblik på forlængelse af sagsøgerens ansættelseskontrakt for anden gang i overensstemmelse med artikel 2, litra f), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union (herefter »ansættelsesvilkårene«), eller, subsidiært, undlod at handle i rimelig tid inden ansættelseskontraktens ophør.
2. Tilsidesættelse af retningslinjerne for forlængelse af kontrakter som midlertidigt ansat ved KHIM (herefter »retningslinjerne«), af princippet om god forvaltning, af princippet om forbud mod forskelsbehandling og af ligebehandlingsprincippet og af princippet om, at ophøret af en kontrakt som midlertidigt ansat i henhold til ansættelsesvilkårenes artikel 2, litra a), eller artikel 2, litra f), kræver en gyldig grund (en »*iusta causa*«) og tilsidesættelse af artikel 30 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), af Rådets direktiv 1999/70/EF⁽¹⁾, af rammeaftalen (navnlig dennes artikel 1, litra b), og artikel 5, stk. 1), og af artikel 4 i ILO-konventionen nr. 158.
 - Sagsøgeren har gjort gældende, at det ikke længere skulle have været tilladt at anvende »ophørsbestemmelsen« i hendes kontrakt efter godkendelsen af retningslinjerne, da de efter deres indførelse udgør EUIPO's gældende processuelle metoder med hensyn til forlængelse af kontrakter som midlertidigt ansat og derfor forbyder anvendelsen af »ophørsbestemmelsen«.
 - Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at en gyldig grund til at bringe kontrakten til ophør, dvs. af budgetmæssig karakter, må svare til den relevante stilling.

3. Tilsidesættelse af retningslinjerne, som også udgør en væsentlig processuel fejl, tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling og af ligebehandlingsprincippet, af princippet om god forvaltning og sund økonomisk styring, af retten for enhver til at blive hørt, inden der træffes en individuel foranstaltning, som er bebyrdende for den berørte (chartrets artikel 41, stk. 2, litra a)), af kontorets pligt til at tage hensyn til de ansattes velbefindende og til at tage sagsøgerens legitime interesser i betragtning, anlæggelse af åbenbart urigtigt skøn ved kontorets afvejning af sagsøgerens interesser og af kontorets interesser og tilsidesættelse af princippet om forbud mod vilkårlighed.
4. Tilsidesættelse af andet og tredje punktum i ansættelsesvilkårenes artikel 8, stk. 1, og af forbuddet mod gentagen anvendelse af tidsbegrænset ansættelse.
 - I denne henseende har sagsøgeren gjort gældende, at EUIPO i en åbenbar bestræbelse på at undgå de retlige konsekvenser af ansættelsesvilkårenes artikel 8, stk. 1, tredje punktum, gentagne gange indgik kontrakter om tidsbegrænset ansættelse med sagsøgeren i henhold til ansættelsesvilkårenes artikel 2, litra b), og artikel 2, litra a), til trods for, at sagsøgerens arbejde forblev uændret i denne periode. Følgelig forbliver sagsøgerens første kontrakt gyldig for en ubegrænset tidsperiode uden en ophørsbestemmelse.
5. Ulovlig bibeholdelse af en ophørsbestemmelse i sammenhæng med aftalen om genansættelse og tilsidesættelse af den berettigede forventning, af sagsøgerens berettigede interesser og af pligten til at tage hensyn til de ansattes velbefindende ved anvendelse af bestemmelsen.
 - Med det femte anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at EUIPO ikke længere skulle have haft mulighed for at anvende ophørsbestemmelsen efter den lange tid, der var gået siden underskrivelsen af kontrakten i 2015.
6. Tilsidesættelse af sagsøgerens berettigede forventninger, af kontorets pligt til at tage hensyn til sagsøgerens velbefindende og manglende hensyntagen til hendes berettigede interesser og anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn ved bedømmelsen af tjenestens interesser.
 - Sagsøgeren har med det sjette anbringende gjort gældende, at EUIPO's afgørelse om ikke at forlænge hendes ansættelseskontrakt tilsidesætter hendes berettigede forventninger, kontorets pligt til at tage hensyn til sagsøgerens velbefindende og sagsøgerens berettigede interesser. Når der samtidig tages hensyn til sagsøgerens meget fine arbejdsindsats, er afgørelsen også udtryk for anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til tjenestens interesse.
7. Tilsidesættelse af ordlyden af ophørsbestemmelsen i artikel 5 i sagsøgerens ansættelseskontrakt.
 - Sagsøgeren har med det syvende anbringende gjort gældende, at EUIPO i forbindelse med anvendelsen af ophørsbestemmelsen fejlagtigt anvendte ansættelsesvilkårenes artikel 47, litra b), nr. ii), i stedet for artikel 47, litra c), nr. i), som er fastsat i ophørsbestemmelsen, og at opsigelsesperioden skulle have været på 10 måneder i stedet for de af EUIPO fastsatte 6 måneder.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.6.1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT 1999, L 175, s. 43).

Sag anlagt den 11. september 2018 — ASL Aviation Holdings og ASL Airlines (Ireland) mod Europa-Kommissionen

(Sag T-540/18)

(2018/C 399/64)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgerer: ASL Aviation Holdings DAC (Swords, Irland) og ASL Airlines (Ireland) Ltd (Swords) (ved N. Travers, SC, og solicitors H. Kelly, K. McKenna og R. Scanlan)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Det fastslås, at sagsøgte er ansvarlig på grundlag af artikel 268 TEUF og artikel 340, stk. 2, TEUF, for den af sagsøgerne lidte skade på ca. 263,6 mio. EUR, eller der fastsættes et beløb, som Retten finder rimeligt, som følge af ulovligheden af Kommissionens afgørelse C(2013) 431, sag COMP/M.6570 UPS/TNT Express, af 30. januar 2013, som forbyder en fusion mellem UPS and TNT Express NV, og dermed Kommissionens tilsidesættelse af ASL's ret til god forvaltning.
- Det fastslås, at sagsøgte skal betale morarenter fra datoen for afsigelse af nærværende dom, som afgør sagen, til fuldstændig betaling sker, på grundlag af den af Den Europæiske Centralbank fastsatte rentesats for primære refinansieringstransaktioner, forhøjet med 2 procentpoint, af et beløb på 263,6 mio. EUR eller af et beløb, som Retten finder rimeligt.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har nedlagt påstand om erstatning for det tab, som angiveligt er lidt som følge af Kommissionens afgørelse C(2013) 431, sag COMP/M.6570 UPS/TNT Express (»afgørelsen«), der blev annulleret ved dom af 7. marts 2017, *United Parcel Service mod Kommissionen*, T-194/13, EU:T:2017:144.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om, at afgørelsen er behæftet med alvorlige tilsidesættelser af lovbestemmelser, der tilsigter at tildele fysiske personer, herunder sagsøgerne, rettigheder, som havde den direkte konsekvens, at sagsøgerne var forhindrede i at oppebære de fordele, som var knyttet til de aftaler, som de havde indgået i november 2012.
2. Andet anbringende om, at sagsøgtes adfærd bestående i en væsentlig undladelse af at følge de behørigte procedurer for vurderinger af fusioner i forbindelse med undersøgelsen af den anmeldte fusion, som førte til annullationen af den pågældende afgørelse, lå så langt fra en fremgangsmåde, der er proportional med sagsøgernes ret til god forvaltning og fornøden omhu fra sagsøgtes side ved gennemførelsen af denne vurdering — således som dette er sikret ved artikel 18, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004⁽¹⁾ artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og de almindelige EU-retlige principper — at den tilsidesatte lovbestemmelser, der tilsigter at beskytte alle fysiske personer, der er umiddelbart berørt af afgørelsen, herunder sagsøgerne.
3. Tredje anbringende om, at afgørelsen ydermere er behæftet med alvorlige og åbenbare mangler, der påvirker sagsøgtes vurdering deri om den anmeldte fusion, som hævdet i det af UPS anlagte søgsmål om ansvar uden for kontraktforhold mod Kommissionen i sag T-834/17 — som sagsøgerne af hensyn til en god retspleje har påberåbt sig, for så vidt som det er nødvendigt for at underbygge deres erstatningspåstand — med hensyn til: priskoncentrationsanalysen, effektivitetsanalyserne, vurderingen af FedEx' konkurrenceevne og den vurdering af konkurrencetætheden, der blev foretaget af sagsøgte i afgørelsen.
4. Fjerde anbringende om, at sagsøgerne har ret til erstatning for sagsøgtes ansvar uden for kontraktforhold som følge af, at sagsøgte ved ulovligt at vedtage afgørelsen og forhindre den anmeldte fusion tilsidesatte sagsøgernes erhvervsfrihed og deres ejendomsret som sikret ved artikel 16 og 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og ved de almindelige EU-retlige principper.

5. Femte anbringende om, at disse tilsidesættelser forårsagede sagsøgernes tab, idet sagsøgerne, såfremt disse tilsidesættelser ikke var indtrådt, ville have været i stand til at oppebære fordelene i de aftaler, som de havde indgået i november 2012, med den konsekvens, at sagsøgerne nu gennem skadeserstatning bør bringes i den situation, som de ville have været i, hvis afgørelsen ikke havde været ulovlig, og dette søgsmål er den eneste måde, hvorpå det kan sikres, at selskaberne kan opnå erstatning herfor.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20.1.2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (»EF-fusionsforordningen«) (EUT L 24, 29.1.2004, s. 1).

Sag anlagt den 17. september 2018 — Wanda Films and Wanda Visión mod EUIPO — Dalian Wanda Group Co. (wanda films)

(Sag T-542/18)

(2018/C 399/65)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Wanda Films, SL (Pozuelo de Alarcón, Spanien) og Wanda Visión, SA (Pozuelo de Alarcón) (ved advokat C. Planas Silva)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Dalian Wanda Group Co. Ltd (Dalian, Kina)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Wanda Films, SL

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket wanda films — registreringsansøgning nr. 13 902 994

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 6. juli 2018 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 829/2017-5)

Påstande

- Søgsmålet, argumenterne og dokumenterne (herunder dem, der er fremlagt med denne stævning, og dem, der blev fremlagt af sagsøgeren under sagen for indsigelsesafdelingen og appelkammeret) antages til realitetsbehandling.
- Den anfægtede afgørelse tilsidesættes.
- Der træffes en afgørelse, som tillader registrering af det af sagsøgeren med denne stævning forsvarede figurmærke.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 17. september 2018 — XK mod Kommissionen**(Sag T-543/18)**

(2018/C 399/66)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: XK (ved advokat N. de Montigny)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at den individuelle afgørelse om ikke længere at tildele sagsøgeren godtgørelse af de skoleudgifter, der knytter sig til hans børn at regne fra skoleåret 2017/2018, og som første gang kom til udtryk i hans lønseddel for november 2017 og som blev begrundet ved e-mail af 7. november 2017, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 3, stk. 1, i bilag VII til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og af de almindelige gennemførelsesbestemmelser vedrørende godtgørelse af lægeudgifter, for så vidt som sagsøgtes ændrede fortolkning har tilsidesat de erhvervede rettigheder, de berettigede forventninger, retssikkerheden og princippet om god forvaltning.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af barnets rettigheder, af retten til familieliv og af retten til uddannelse.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og af princippet om forbud mod forskelsbehandling.
4. Fjerde anbringende om, at den anfægtede afgørelse er behæftet med manglende effektiv afvejning af sagsøgerens rettigheder og manglende overholdelse af proportionalitetsprincippet.

Sag anlagt den 13. september 2018 — ArcelorMittal Bremen mod Kommissionen**(Sag T-544/18)**

(2018/C 399/67)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: ArcelorMittal Bremen GmbH (Bremen, Tyskland) (ved advokaterne S. Altenschmidt og D. Jacob)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås i henhold til artikel 265 TEUF, at Europa-Kommissionen har tilsidesat artikel 52, stk. 2, i Kommissionens forordning (EU) nr. 389/2013⁽¹⁾, idet den har undladt at give den centrale administrator anvisning om at tage hensyn til den af Forbundsrepublikken Tyskland af 8. februar 2018 meddelte ændring af den nationale tildelingstabel for sagsøgerens anlæg med EU-ID DE000000000000060 i EUTL'en.
- Subsidiært annulleres Kommissionens afgørelse af 31. august 2018 vedrørende sagsøgerens anmodning af 14. maj 2018.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

Tilsidesættelse af EU-retten

Sagsøgeren gør gældende, at Kommissionen er forpligtet til at udstede beslutningen i henhold til artikel 52, stk. 2, i forordning nr. 389/2013, da ændringen af den nationale tildelingstabel er i overensstemmelse med de EU-retlige bestemmelser.

Det gøres endvidere gældende, at det produktrelaterede historiske aktivitetsniveau for produktet sintret malm i henhold til bestemmelserne i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU⁽²⁾ skal fastsættes på grundlag af de vejede mængder sintret malm, der vejes, når sintringsanlægget forlades.

Endelig er sagsøgeren af den opfattelse, at sintret malm, der efter fremstillingen inden for rammerne af chargetilberedningen på ny sies i højovn, og som igen afgives som genbrugsmateriale i et sintringsanlæg, ikke må fratrækkes ved fastlæggelsen af sintringsanlæggets aktivitetsniveau.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 389/2013 af 2.5.2013 om oprettelse af et EU-register i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF og nr. 406/2009/EF, og om ophævelse af Kommissionens forordning (EU) nr. 920/2010 og nr. 1193/2011 (EUT 2013, L 122, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27.4.2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratis tildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (meddelt under nummer K(2011) 2772) (EUT 2011, L 130, s. 1).

Sag anlagt den 17. september 2018 — XM m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-546/18)

(2018/C 399/68)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: XM og 26 andre sagsøgere (ved advokat N. de Montigny)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Annullation af de for de forskellige sagsøgere bebyrdende afgørelser, som består i ansættelsesmyndighedens afgørelser om ikke at tildele dem godtgørelse af skoleudgifter for 2017/2018, og som kom til udtryk på forskellige måder alt efter omstændigheder, som er særlige for den enkelte sagsøger:

- enten ved en individuel afgørelse (og nærmere bestemt en e-mail), hvori afslaget på godtgørelse præcist meddeles.
 - eller ved benævnelsen »processed« i deres Sysper, der anses for at være en afgørelse om afslag fra sagsøgeren, når den efterfølgende lønseddel, den følgende måned (tidligst den 10. når der er tale om datoen for udsendelsen af lønsedlerne) ikke indeholder nogen godtgørelse eller kun en godtgørelse af transportudgifter.
 - eller ved en fuldstændig manglende behandling af den pågældende ansøgning, fire måneder efter indgivelsen af denne, som værende et stiltiende afslag.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 3, stk. 1, i bilag VII til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og af de almindelige gennemførelsesbestemmelser vedrørende godtgørelse af lægeudgifter, for så vidt som sagsøgtes ændrede fortolkning har tilsidesat de erhvervede rettigheder, de berettigede forventninger, retssikkerheden og princippet om god forvaltning.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af barnets rettigheder, af retten til familieliv og af retten til uddannelse.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og af princippet om forbud mod forskelsbehandling.
4. Fjerde anbringende om, at den anfægtede afgørelse er behæftet med manglende effektiv afvejning af sagsøgernes rettigheder og manglende overholdelse af proportionalitetsprincippet.

Sag anlagt den 19. september 2018 — Sensient Colors Europe mod Kommissionen

(Sag T-556/18)

(2018/C 399/69)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Sensient Colors Europe GmbH (Geesthacht, Tyskland) (ved advokaterne M. Hagenmeyer, D. Zechmeister og W. Berlit)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 31. juli 2018 (DG Sante/E2/RP/amf(2018)4523972), hvori ansøgningen om godkendelse af markedsføring af en ny fødevarer i Unionen og ajourføring af EU-listen i henhold til artikel 9 i Europa-Parlamentet og Rådet forordning (EU) 2015/2283 ⁽¹⁾ med journalnummer NR 2018/0355 betragtes som ugyldig og ansøgningsproceduren afsluttes, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålet er støttet på en enkelt grund, hvormed sagsøgeren gør gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 6, stk. 1 og 5, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/2469 ⁽²⁾, og af artikel 10, stk. 1, sammenholdt med stk. 3, og artikel 11, stk. 1, eller sammenholdt med artikel 12, stk. 2, i forordning 2015/2283.

Med hensyn hertil gøres det bl.a. gældende, at sagsøgte fejlagtigt har lagt til grund, at den farvende ekstrakt på basis af tørrede blade fra blå klitorie, der ligger til grund for ansøgningen, ikke er omfattet af anvendelsesområdet for forordning 2015/2283, og er et fødevarerilsætningsstof som omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), i forordning nr. 1333/2008.

- ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2283 af 25.11.2015 om nye fødevarer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1852/2001 (EUT 2015, L 327, s. 1).
- ⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/2469 af 20.12.2017 om administrative og videnskabelige krav til ansøgninger, jf. artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2283 om nye fødevarer (EUT 2017, L 351, s. 64).

Sag anlagt den 20. september 2018 — LG Electronics mod EUIPO — Beko (BECON)

(Sag T-557/18)

(2018/C 399/70)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: LG Electronics, Inc. (Seoul, Sydkorea) (ved advokat M. Graf)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Beko plc (Watford, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: LG Electronics, Inc.

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket BECON — registreringsansøgning nr. 13 142 336

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 11. juli 2018 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 41/2018-5)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som klagen over indsigelsesafdelingens afgørelse blev forkastet.

— EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 13. september 2018 — Atos Medical mod EUIPO — Andreas Fahl Medizintechnik-Vertrieb (Medicinsk plaster)

(Sag T-559/18)

(2018/C 399/71)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Atos Medical GmbH (Troisdorf, Tyskland) (ved advokat K. Middelhoff)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Andreas Fahl Medizintechnik- Vertrieb GmbH (Köln, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede design: Andreas Fahl Medizintechnik- Vertrieb GmbH

Det omtvistede design: EF-design nr. 1339246-0009

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 29. juni 2018 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 2215/2016-3)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

I det tilfælde, at intervenienten deltager i processen:

- Intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 4, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002
- Tilsidesættelse af artikel 5 og 6 i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002
- Tilsidesættelse af artikel 25, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002.

Sag anlagt den 13. september 2018 — Atos Medical mod EUIPO — Andreas Fahl Medizintechnik-Vertrieb (Medicinsk plaster)

(Sag T-560/18)

(2018/C 399/72)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Atos Medical GmbH (Troisdorf, Tyskland) (ved advokat K. Middelhoff)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Andreas Fahl Medizintechnik- Vertrieb GmbH (Köln, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede design: Andreas Fahl Medizintechnik- Vertrieb GmbH

Det omtvistede design: EF-design nr. 1339246-0004

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 29. juni 2018 af Tredje Appellkammer ved EUIPO (sag R 2216/2016-3)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

I det tilfælde, at intervenienten deltager i processen:

- Intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 4, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002
- Tilsidesættelse af artikel 5 og 6 i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002
- Tilsidesættelse af artikel 25, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002.

Sag anlagt den 21. september 2018 — YP mod Kommissionen

(Sag T-562/18)

(2018/C 399/73)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: YP (ved advokat J.-N. Louis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

Det fastslås:

- Kommissionens afgørelse af 18. september 2017 om at pålægge ham den disciplinære sanktion irrettesættelse annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført et enkelt anbringende om, at sagsøgte anlagde et åbenbart urigtigt skøn, da den fandt, at sagsøgeren havde tilsidesat de forpligtelser, der følger af artikel 12 i vedtægten for tjenestemænd i Den europæiske Union.

**Rettens kendelse af 11. september 2018 — Medora Therapeutics mod EUIPO — Biohealth Italia
(LITHOREN)**

(Sag T-776/17) ⁽¹⁾

(2018/C 399/74)

Processprog: engelsk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 19.2.2018.

Rettens kendelse af 11. september 2018 — Reiner Stemme Utility Air Systems mod EASA

(Sag T-371/18) ⁽¹⁾

(2018/C 399/75)

Processprog: engelsk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 276 af 6.8.2016.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA